Uitgegeven te No. 92, Waterstraat, Kadpstad, elken Maandag en Donderdag Ochtend en met de eerstkomende post naar de Buiten-Distrikten verzonden.

Termen:—In de Stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5: 4.—In de Buiten-Distrikten voor de twee nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de stoffe van de Maandags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt bezorgd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5: 4, per kwartaal.

*** Prys 8d. per enkeld Nommer.

Published at No. 92, Waterstreet, Cape Town every Monday and Thursday Morning and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.

*** Single Paper 8 pence.

De Zuid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN

De Hr. W. P. R. Dixon, Bloemfontein; De Hr. [illegible], Beaufort; De Hr. P. H. Ley, Caledon; De Hr. P. C. van Ellewee, Clanwilliam; De Hr. T. Bedford, Jr. Colesberg; De Hr. D. Blanckenberg, Cradock; De Hr. [illegible], Uitenhage; De Hr. Jan de Villiers, Graaff-Reinet; De Hr. L. H. Beil, Hottentots Holland; De Heer N. Meyer, Ex. Hartenbosch, distrikt Mosselbaai, De Hr. D. A. de Villiers, Paarl; De Hr. R. Cardinal, Swellendam; De Hr. P. Korsten, Stellenbosch; De Hr. ——, Somerset; De Hr. H. L. de Lange Vos, Tulbagh; De Hr. D. J. de Villiers, Tygerberg; De Hr. J. B. Auret, Richmond; De Hr. J. M. van den Berg, Riversdale; De Hr. J. Brehm, Uitenhage; De Hr. J. Adday, Wagenmakersvallei, achter Paarl; De Hr. P. G. Meiring, Worcester.

DEEL XXI — MAANDAG DEN 3 MAART 1851. — No. 1593.

UITGESTELDE

VERKOOPING.

DISTRIKT CALDEON,

Kostbare Plaatsen, Vee, enz.

DOOR onvermydelyke oorzaken is Kapt. RAINIER verpligt bovengemelde Verkooping gedurende voor Woensdag en Donderdag, den 19 en 20 Feb., uitgestelden tot

Den 11 en 12de Maart,

Wanneer hy zyne kostbare Plaatsen en Have verkoopen zal als volgt:—

1. De Plaats Nether Court, (voormaals Zekenhuis) groot omtrent 2800 acres, waarop een uitmuntende Familie Woning, voorzien van alle gemakken, bevattende Voorhuis, Eet en Voorkamer, 5 Slaapkamers, groote Keuken, Dispens en Kelder, enz., hebbende al de Kamers Kaschels.

Een geryflyke Cottage, bevattende Eet en Voorkamers, 2 Slaapkamers, Keuken en Dispens, met goede Tuin, twee groote Stallen ruim genoeg voor 50 paarden, een groote en luchtige Afdak voor Schapen, 2 Wagenhuizen en 3 Buitenkamers.

Een ander groot Gebouw, bevattende Smidswinkel, 3 Kamers en Keuken.

Bovengemelde Plaats heeft een groote Tuin, beplant met *Blue Gum* en andere Australische Boomen en Vruchtboomen; alsmede Boomgaard en omtrent 50 acres omheinddland.

Er is ook overvloedig uitmuntend Zaailand. De Zonder End en Kwartelrivieren loopen door deze plaats.

2. Gedeelte van de plaats Droogekloof, groot 2246 acres, met overvloedig Zaailand. De Kwartelrivier loop door dit eigendom, behendende de plaats Nether Court.

3. Een stuk Grond, anex bovengemelde, groot 1600 acres, met overvloedig Zaailand en staandhoudende Fontein zuiver Water.

Bovengemelde Plaatsen zullen afzonderlyk of gezamenlyk worden verkocht tot geryf van Koopers.

Tweederden van den koopschat der Plaatsen kunnen onder eerste verband van het eigendom op renten gehouden worden.

Te gelyker tyd en plaats zal worden verkocht al de levende Have, bestaande in:—

150 goedgeteelde Rammen, 1, 2 en 3 jaren oud
100 aanteel Ooijen
1500 Merino Ooijen, Hamels en Lammeren
70 Paarden, Merries, Veulens, enz., waaronder goede Ry en Wagenpaarden.

De opregtgeteelde Hengst *Coronation*, geteeld by den heer M. Melck, Bergrivier.

80 stuks Vee, verscheidene Lord Wester Varkens.

Alsmede omtrent 500 mudden Graan, waaronder omtrent 30 mudden Aragua Koren, gezaaid de eerste week in July en geoogst de eerste week in November.

2 goede Ossen Tentwagens, een groote Wynwagen
2 Schotsche Karren
1 dubbele-voor Ransome Ploeg
1 enkele do. do. do.
1 algemeene Ploeg, een aantal extra Scharen
1 Wanmachine
1 Kafsnyder
1 stel Ransome Eggen, Tuigen, Zadels, enz.

Een Pomp met Windmolen, om water ter hoeveelheid van 240 leggers per dag 29 voeten hoog te voeren.

Alsmede eene hoeveelheid Huismeubelen bestaande in een goede Piano, Tafels, Sofas, Stoelen, een goede acht dagen loopende Klok, Spiegels, Porseleinwerk, Keukengereedschap, en eene groote verscheidenheid andere goederen.

Een liberaal Crediet en Ververschingen zullen verstrekt worden. JOSEPH BARRY, Afslager.

Nether Court, 28 Jan. 1851.

Te gelyker tyd zal een DORSMACHINE worden verkocht voor rekening van de Heeren WALKER & JOHNSON.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN

Huismeubelen, enz.

DE Ondergeteekende op het punt staande Engeland te bezoeken, zal eene Publieke Verkooping houden aan zyne woning te Zeepunt, op

DONDERDAG DEN 6 DEZER,

Van de gewone verscheidenheid mahonyhouten Stoelen, Tafels, Sophas en andere Voor en Eetkamer Meubelen, een mahonyhouten Buffet en Boeke-rakken, een kostbare PIANO FORTE door *Harper*, Glas, Zilver en Aardewerk, een acht dagen loopende Klok.—Alsmede een zeer gemakkelyke dubbele PHAETON en vier uitmuntende PAARDEN, Tuigen, een Openkar (Dog Cart) twee Melwagens, een Schotsche Kar, Koeijen, en verscheidene andere dingen te veel om te melden.

De Verkooping zal ten 10 ure beginnen.

VERVERSCHINGEN ZULLEN WORDEN VERSCHAFT

J. H. VOS, Mz.

De heer R. J. Jones, Afslager.

De bezigheid zal als gewoonlyk worden voortgezet gedurende zyne afwezigheid. J. H. V.

VERKOOPING.

In den Insolventen Boedel van WILLIAM ROBERTSON, van de Kaapstad, Brouwer.

OP aanst. WOENSDAG, den 5 Maart, zullen op de Commissie Verkooping van den Heer L. P. CAUVIN, worden verkocht, al de Goederen tot gemelden Boedel behoorende, bestaande in 22 vaten Ale en Porter, ledige Oxhoeden en Watervaten, een aantal Brouwersgereedschap een patente Pomp, looden Bak, looden Pypen, koperen Kranen, enz. enz. enz.

W. C. A. MOLLER, Eenige Curator.

Kaapstad, 26 Feb. 1851.

Aan Huisgezinnen en Anderen.

DE Ondergeteekenden zullen goede Tafel Wyn voor ten te worden geleverd aan hunne woningen binnen de Kaapstads Municipaliteit, à 2s. per dozyn.—Alsmede Fransche Brandewyn à 9s. per dozyn.

P. J. HAUPT & Co.

Wynpakhuis, No. 16, Pleinstraat.

PUBLIEKE VERKOOPING.

In den Insolventen Boedel van ERMINA ROODS, Weduwe wylen A. E. OEST.

OP HEDEN, (MAANDAG) 3 Maart, zal de Ondergeteekende doen verkoopen, te No. 15 Ziekestraat, al de losse Goederen, behoorende tot bovengemelden Boedel, bestaande in mahonyhouten Stoelen, Sofas, Thee en Sofatafels, Tapyten, Ledekanten, Katels, Kusten, Spiegels, Waschtafels, verder Glas en Aardewerk, Keukengereedschap, en eene groote verscheidenheid Losgoed te veel om te melden.

FRED. J. SCHEUBLE, Eenige Curator.

Kaapstad, 3 Maart, 1851.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN

Roerend en Onroerend Eigendom

In den Insolventen Boedel van DAVID CANTON, van de Kaapsche Afdeeling, Distrikt Wynberg.

OP den 13 Maart aanstaande, zal de Ondergeteekende door de heeren BLORE & BARTMAN doen verkoopen, het volgend Roerend en Onroerend Eigendom, te weten:—

1. Een stuk Land, met het daarop staande Gebouw, gelegen te Deeprivier, naby den Publieken Weg naar Simonsstad, zynde aan den 9den mylsteen, groot 221 kwadraat roeden, bestaande groot Voorhuis, Slaapkamer en Kenken.

2. Een annex gelegen stuk Land (onbebouwd,) groot 220 kwadraat roeden en 139¼ do. roeten.

3. Een stuk Land, met het daarop staande Gebouw, gelegen in de Kaapsche Afdeeling, aan Wynberg, aan den Dwarsweg naar Wynberg, naby de Zendelings Kapel van den heer KERT, groot 16 kwadraat roeden en 96 do roeten.

4. De Huismeubelen, als: Tafels van verschillende soorten, Amerikaansche Stoelen, Ledekanten met vederen Bedden, een Katel met Matras, enz., twee Kleederkasten, een grynhouten Kist, een Spiegel, Pannen, Roosters, eene party Schoenmakersgereedschap, een Slypsteen met bank, Koffypotten, yzeren Kookpotten, enz.

N.B. De Verkooping zal beginnen als volgt:—Aan Diepprivier, ten 10 ure precies, en aan Wynberg ten half 12 ure.

A. P. J. VAN DER POEL, eenige Curator.

Kaapstad, 14 Feb. 1851.

Nieuwe Goederen.

Van der Byl & Co.

LANDEN nu uit de *Diadem* een algemeen assortement Britsche Manufacturen, bestaande in:—

No. 3, 4 6, beste gebleekte Wagenzeil, bruine en witte Punjums en Baftas, Hemdenlinnen Lakenslinnen, Chitsen, Voerchits, verschillende kwaliteiten
Kombaarzen
Styfsel, Blauwsel, Paarl Gort
Wintersche Kleederen
Fancy frontjes en bloemen, Mutzen
Regatta, bruine en witte katoenen Hemden
Kant, Belegsel, Braids
Keenrik en katoenen Doeken
LAARZEN en SCHOENEN
Zeilgaren, Wasdoek, Knoopen, Naaizyde, Koord
KOUSENWAREN in soorten
Rolletjes Garen, Garen
Orleans Alpaccas, de Laines, Spelden, Naalden,
Haakjes en Oogjes
LAKEN, DOESKINS, CASSIMIER
Flannel, Gros de Naples
Baai, Worsted Frocks
Hollands, Drilling
HANDSCHOENEN in soorten
Bandanas, Linten
MOLESKINS, Corduroys

VAN DER BYL & Co.

BUSKRUID.

DE Ondergeteekenden hebben altyd voorhanden Curtiss & Harveys Buskruid en grove Tower Proef Kruid, in Entrepot en Impost betaald.

VAN DER BYL & Co.

Preuss & Seligmann

HEBBEN ontvangen per Stoomschip "Propontis:"—

ZYDEN HANDSCHOENEN, alle kleuren en in groote verscheidenheid
Fancy Kleedemden
N. L. PATD. KALFSLEDER LAARZEN en SCHOENEN.

Juwelierswaren in groote verscheidenheid.

Gouden en Zilveren Kettings
Do. do. Cameo, Agate en Doos Borstspelden
Do. Paarl en Zegelringen
Hangers, Oorringen, enz. enz.

18 St. Georgstraat, naast de Union Bank.

Versche Medicynen.

DE Ondergeteekende heeft per *Rio de Janeiro* weder versche Medicynen ontvangen, waaronder de volgende zyn:—

Kamillen (groote en kleine bloemen), Vlier, Extracten, Valeriana, Gentiaan, Colombo en andere Wortels, Kummel en Anyszaad, Manna, Slaappapavers, Croton en andere welriekende Olies, oprechte ZIBETH, VERSCHE LIGTGEKLEURDE LEVERTRAAN, witte en gemarmerde Vaderlandsche Zeep, beste witte Was, Treacle, Goudgelid, Medicynkurken, enz.

VOOR SNUIFMAKERS:

Steenklaver, Gelangwortels, Tonkoboontjes, Potasch, enz

Alles tegen zeer billyke pryzen, te koop by

C. SCHMIETERLOEW,

Apotheker, 73, Strandstraat, Hoek der Loopstraat.

Jatyhout, Stinkhout en Geelhouten Planken, Deelen, enz.

TE Koop tegen verminderde pryzen aan de Pakhuizen van

54 Pleinstraat. PHILIP. STIGANT

Overschoenen.

ONTVANGEN, Dames en Heeren PATENTE en NET GEPOLYSTE GOMELASTIEKE OVERSCHOENEN, direct van den groetroolcerde, met al de jongste verbeteringen Deze Overschoenen zyn van groot nut, en worden ten hoogste aanbevolen door de geneeskundige faculteit. Dezelve zyn van groot nut op schepen in vochtig weer.

No. 3, Gravenstraat. W. BOYS.

Aan Schoenmakers.

BENOODIGD, twee goede Schoenmakers Knechts, aan wie goed loon zal gegeven worden. Adres by den heer F. Retief, of

TOBIAS DE WAAL.

Paarl, 28 Feb. 1851.

VERKOOPING VAN KOSTBAAR

VASTGOED,

ENZ., ENZ., ENZ.

DE Ondergeteekende zich van zyne affaire wenschende te ontdoen, zal

Op Dingsdag, den 18 Maart 1851.

zonder de minste reserve, aan den hoogsten bieder, doen verkoopen, deszelfs Plaatsen, genaamd KLIPFONTEIN, groot 2,270 morgen, en GEMSBOKS KUIL, groot 2,857 morgen, gelegen in het District Malmesbury, als ook,

30 Merries en Veulen (en nu beset van eenen Ezelhengst)
10 Gedresseerde Muil Ezels,
6 Ongedresseerde Muil Ezels,
2 Ezel Hengsten,
4 Ezelinnen,
8 Ruinen,
6 Jonge Hengsten,
500 2 en 1 jarige Merino Ooijen,
450 Lammeren,
500 Merino Schapen,
150 Saxische Ooijen, } uit Ooijen en Rammen, ingevoerd
40 Do. Rammen, } door den Hr. C. L. Cox,

Het bovengemeld Vee is in eenen uitmuntenden staat.

A. C. GIE.

Nieuwe Goederen,

PER "PROPONTIS."

Aan Kleedermakers en Anderen.

HENRY RUDD & CO.,

HEBBEN ontvangen een modisch assortement stoffe voor Kleedermakers, superfyn Laken, modische Doeskins, Diagonals, enz. enz.

HOLLANDSCHE GOEDEREN

EENE publieke verkooping zal gehouden worden aan het CUSTOMHUIS, op DONDERDAG MORGEN, den 6de dezer, ten 10 ure, van verschillende Goederen, geland uit de "Vice Admiraal Ryk," behoorende tot den Insolventen Boedel van de Heren VAN HALL & OHRIG, bestaande in Zeetenelksche en Edammer KAZEN, BONEN, KONFITUREN, MEUBELS, yzeren LEDEKANTEN, Hollandsche BYBELS en andere BOEKEN, TYPEN, KALK, CEMENT, 200,000 KLINKERS, VATWERK, DEELEN, en eene verscheidenheid andere Goederen, *alles te Amsterdam opzettelyk voor deze Markt gescheept*.—Alsmede het volgend Vee, te weten: een VADERLANDSCHE BUL, drie KOEIJEN en twee PAARDEN, de aandacht van fokkers wel waardig.

☞ De Bul heeft een prys in Holland getrokken, en de Koeijen zyn alle beza t van een voorname Bul.

CHAS. ARKCOLL } Pro. Curatoren in den insolventen
J. D. THOMSON } Boedel van VAN HALL & OHRIG,

De Heeren BLORE & BARTMAN, Afslagers.

KENNISGEVING.

DE PAARL OMNIBUS, zal tot nadere Kennisgeving van den 1 Maart, op *Maandag, Woensdag* en *Vrydag* 's morgens ten 6 ure van de Paarl, en *Dingsdag, Donderdag* en *Zaturdag*, 's middags ten 12 ure van de stad vertrekken

F. J. BERNHARDI & Co

Paarl, 26 Feb. 1851.

ZUID-AFRIKAANSCHE BANK

KAPITAAL £100,000.

Directeuren:

De Heer P. M. BRINK, Voorzitter,
De Heer J. TROMP,
De Heer P. J. ROUX, P. zoon,
De Heer WM. SMITH,
De Heer J. A. BAM,
De Heer P. VAN BREDA, Arend zoon,
De Heer J. A. LE SUEUR,
De Heer G. J. DE KORTE,
De Heer J. M. WENTZEL.

AANZOEKEN om Discontos dagelyks aangenomen tusschen 9 en 11 uren.

De Bank verleend intrest op vaste Deposita tegen den volgenden koers.

Voor 12 maanden a 4 per cent, per jaar.
„ 6 „ en minder dan 12 maanden a 3½ dito.
„ 3 „ 6 „ 3 dito.

Namens Directeuren,

G. RAWSTORNE, Kassier.

VERKOOPING VAN OPREGTGETEELDE

HENGSTEN,

Zonder Reserve.

DE Jaarlyksche Verkooping van den Ondergeteekende zal plaats vinden op

DINGSDAG, DEN 4 MAART,

aanstaande, ter plaatse van den Heer ADRIAAN LOUW, gelegen voor de Paarl, wanneer per publieke Velling zonder de minste Reserve zullen worden aangeboden,

20 Jonge Opregtgeteelde Hengsten,

VAN 1 EN 2 JAREN OUD,

Door den Ondergeteekenden aangeteeld op zyne plaatsen aan Bergrivier, en afkomstig uit de Opregte Engelsche Bloedpaarden

O'CONNELL & TUGNET

ALSMEDE 6 RUINS.

De Stoetery van den Ondergeteekende is zoo wel bekend dat er geene aanbeveling noodig is om koopers te lokken.

M MELK, Sr.

De Heer J. G. STEYTLER, Gz. Afslager.

---

26 Extra vette, zware en gemeste Slagtossen, zullen op den 5de MAART aanstaande per publieke Vendutie verkocht worden, aan "Montagu's Brug," de attentie van Heeren Slagters waardig.

TOBYS VAN SITTERT, L. zoon.

De Heer J. G. STEYTLER, Gz., Afslager.

1300 *Extra vette Hamels en Kaper Bokken.*

DE Ondergeteekende zal op Maandag den 3 Maart eerstkomende, aan Kruispad, Halfweg naar de Paarl, per publieke Vendutie laten verkoopen, bovengem. getal extra Vette Hamels en Kapater Bokken, allen voor kontant geld ingekocht, en welke niet te voren uit de hand verkocht zullen worden maar zeker present zullen zyn.

A. J. J. ENSLIN.

Paarl den 18de Feb. 1851.

De Heeren DE VILLIERS & HAUPT, Vendu Adms.

1200 *Extra vette Schapen en Bokken, waaron der 300 zware Merino Hamels,*

ZULLEN op DINGSDAG den 4de Maar 1851, ter plaatse van den heer JAN DE WAAL, Saxenburg, worden verkocht en *zeker* present zyn.

H. J. DEMPERS.

Sir Lowrys Pass 24 Feb. 1851.

De heer C. P. LINDENBERG, Afslager.

1200 *Extra vette Schapen en Bokken.*

OP WOENSDAG den 5 Maart aanstaande, zal ter plaatse van den heer JAN DE WAAL, Saxenburg, worden verkocht, bovengem. getal extra vet Vee, betwelk opgebragt staat te worden door den heer STEPHEN HACK en zal zeker op den verkoopdag present zyn.

J. WEGE, Afslager.

Stellenbosch, 25 Feb. 1851.

Te Huur.

DE S Ondergeteekendens geryflyk en luchtig Woonhuis in de Leeuwestraat, geschikt voor bezigheid of eene private Woning. Er is water op de plaats. Het Huis kan op eenigen dag der week bezigtigd worden. Adres op de plaats zelve.

J. H. BUXMANN.

☞ Zyn stel fraaije glazen WINKELKASTEN, TOONBANK, enz. zyn uit de hand te koop:

In den Insolventen Boedel van JOHANNA SUSANNA FRANCKE, *overledene Weduwe wylen* JAN ADRIAAN VAN SCHOOR.

IN den loop dezer maand zal by publieke Veiling worden verkocht, het welbekend ONROERENDE EIGENDOM van bovengemelde Insolvent, bestaande in een groot Woonhuis en Pakhuis, met belendend Huurhuis, gelegen op de hoek van de Strand en Adderleystraten, over het Customhuis en de Stads Gevangenis. De dag en byzonderheden zullen nader geadverteerd worden.

VESP. SCHONNBERG, Eenige Curator.

OVERLEDEN aan hare woning Adderleyhuis, Overbeekplein, op den 22 dezer, Mejufr. DOROTHEA ELIZABETH ANNA RICHARDS, geboren BRAND, oudste Dochter van wylen den Wel-Ed. Heer J. H. BRAND, Lid van den voormaligen Raad van Justitie, van welk smartelyk verlies by deze aan Nabestaanden en Vrienden wordt kennis gegeven.

T. D. RICHARDS.

Kaapstad, 28 Feb. 1851.

BELANGRYK NIEUWS MET DE GRENSPOST OP GISTEREN ONTVANGEN.

Kantoor van de Frontier Times,
Dingsdag, 25 February, 2 ure, p.m.

Wy plaatsen hieronder eenig belangryk narigt van Fort Armstrong gisteren nacht ontvangen.—Men zal bemerken, dat de oorlog tegen vyanden en rebellen in goeden ernst begonnen is, en het is vurig te wenschen, dat Generaal Somerset instaat zal worden gesteld denzelven met kracht voortzetten, en boven al verwacht men, dat geene ongepaste genade zal worden betoond aan de verraders die de openbare rust zoo moedwillig hebben gestoord. Het land is zeer veel verschuldigd aan de brave burgers onder de heeren W. Bowker, D. Pringle en Walter Currie en andere.

Wy vernemen, dat Majoor Generaal Somerset, alvorens hy van Fort Hare marcheerde, de Kaapsche Jagers byeen verzamelde, en hen de bestemming der troepen bekend makende, gaf hy hen te verstaan, dat zy, die uithoofde van connecties in het kamp der rebellen, geen deel in de voorgestelde dienst verlangden te nemen, uit de gelederen komen moesten—waartoe hy hen volkomen verlof gaf. Slechts zes kwamen voorwaarts, en al de Kaapsche Jagers die aan het gevecht deel namen, gedroegen zich, volgens alle berigten, dapper.

Extract uit eenen brief gedagteekend Fort Armstrong 23 Feb.—Wy vonden de Burgers met de Rebellen en Kaffers aan het vechten in den omtrek van Balfour. Zy hadden het zeer zwaar gehad tegen overwelmende getalen maar begonnen nu met nieuwen moed. Wy dreven den vyand terug eenige van welke Fort Armstrong bereikten, zich met hen die in het Fort gebleven waren, vereenigende. Toen wy ad rden kwamen twee der aanvoerders uit met een witte vlag, waarop Majoor Somerset, voorwaarts reed met een man om den staat van de plaats te verkennen. De rebellen en de Kaffers waren met het loyale volk vereenigd, en wy moesten de welgezinden tyd geven zich te verzamelen en uittekomen, met de vrouwen en kinderen van alle klassen, en men had moeite de Fingoes te bedwingen van niet op hen aantevallen. Nadat dit gedaan was, bestormde Majoor Somerset de plaats met een compagnie van de Europesche Ligtingen en de Kaapsche Jagers, die zich allen dapper gedroegen. Er bevonden zich verscheiden in Macguire Fort en toren, alle welke, met uitzondering van twee, gedood werden, deze kwamen heden morgen uit den toren, geheel onbeschadigd."

Extract uit eenen brief gedagteekend Fort Armstrong, 23 Feb. 1851.—Gisteren was een dag zoodanig ik niet weder hoop te beleven. Wy verlieten Post Ritief ten 11 ure op Vrydag nacht, en bereikten het kamp der rebellen te Balfour, met het aanbreken van den dag, en begonnen onzen aanval. Het geschiet aan beide zyden duurde 9 uren. Eindelyk moesten wy storm op hen loopen, waarop de vyand in alle rigtingen de vlugt nam naar Fort Armstrong, maar hetwelk zy niet allen bereiken konden. Wy vielen het Fort vervolgens aan en namen het stormender had Dit duurde omtrent 3 uren. Ik moet u melden dat op den tyd toen wy het Fort begonnen te bestormen, Majoor Generaal Somerset aankwam en met het graf geschut begon, maar de vyand kon ons vuur niet doors aan. Dit is eene groote overwinning Vier werden aan onzen kant gedood, namelyk twee Fingoes, een Hollander en een Engelschman genaamd John Niland en 14 gewond, omtrent 14 paarden werden mede gewond en gedood, De twee gevechten duurden 12 uren. Het was omtrent 20 uren van den tyd dat wy Post Retief verlieten tot wy afzadelden. Ik was nimmer zoo vermoeid. Omtrent 150 Hottentotten hebben zich overgegeven en zy komen by aanhoudendheid in. Omtrent 150 Hottentotten en Kaffers zyn in het gevecht gedood. Wy hebben omtrent 300 Hottentottinnen. Een groot aantal mannen, vrouwen en kinderen werden in het Fort verbrand.

De volgende mededeeling bevat de bewegingen der Burgermagt, voor derzelver vereeniging met de militairen, en het nemen van Fort Armstrong;

Woensdag 19 Feb. Menoazana.—De heer Bowker kwam van den Generaal met bevel om naar de Katrivier te marcheeren.

20 FEB.—Alle gingen met zons opgang op marsch, niets byzonders gebeurde—marcheerden Waterkloof op naar derzelver oorsprong, ontspanden voor het ontbyt onder Bosch-nek. Vertrokken weder omstreeks 12 uren—passeerden de plaats van den heer Bear, welke tot op den grond was afgebrand,—en begaven ons naar Kaalhoek voor den nacht.—De Burgers van Heugh en Ziervogel bleven den geheelen dag ons vooruit en zyn uit het gezigt, in de rigting van Post Retief.

21 FEB.—Vertrokken met het aanbreken van den dag, bereikten Retief binnen omtrent drie uren, en vonden aldaar 800 man gemonsterd, meest te paard (200 Fingoes, 200 Engelsch n en 400 Hollanders). De heer Wilson hield godsdienst in den morgen; in den namiddag vergaderden de Commandanten, en besloten omtrent de wyze van aanval. Een algemeene aanval moet op morgen geschieden met het aanbreken van den dag. Majoor Generaal Somerset met 1800 zal van Fort Hare naar Fort Armstrong komen, terwyl onze manschappen onder hunne respective Commandanten, op Balfour zullen aanrukken, binnen twee mylen van Fort Armstrong.

22 FEB.—Vertrokken toen de maan op kwam, omtrent 12 uren, en bereikten de rebellen, zoowel Hottentotten als Kaffers—te Balfour met het aanbreken van den dag De Kaffers werden verrast, en gedurende omtrent een uur hadden wy alles naar onzen zin, tot dat zy ondersteund werden door eene party rebellen van Fort Armstrong, wanneer wy verpligt waren ons te verdedigen, en om twee of drie malen storm te loopen, om eenige rotsen te zuiveren, alwaar de vyand ons kwelde.

Omtrent 12 uren, dreven wy den vyand hals over kop naar Fort Armstrong alwaar Majoor Generaal Somerset ons ontmoette met omtrent 1400 man en 2 stukken geschut; en in minder dan twee uren daarna, werd het fort genomen, in den grond geschoten en verbrand; en alles te zamen genomen hebben wy een schoon voorbeeld gesteld van de Katrivier menschen op deze post. In de Burgermagt met ons werden 4 gedood en 14 gewond.—Vele paarden werden doodgeschoten en zeer vele gewond. Ik heb slechts 90 Rebellen dood gevonden, maar er moeten natuurlyk vele gesneuveld en vele gewond zyn, waarvan wy niet weten. Twee kerels hielden uit in den Toren tot heden morgen wanneer zy gevangen genomen werden, en zullen dadelyk worden doodgeschoten. Eene groote menigte gaven zich over, zoowel gisteren morgen als heden avond den 23—ten minsten 200 rebellen—waaronder twee Engelschen, Adam Paravagter, en vele andere knapen, die ik ken. Wat met hen gedaan moet worden weet ik niet. Ik geloof niet dat de Hottentotten weder zullen vechten.

Niemand van ons werd getroffen noch ook van Bowkers, maar het was inderdaad een hard gevecht. Twee paarden van myne party werden gedood, by het bestormen van eene positie der Hottentotten. Jonge Nieland was by my toen by dood geschoten werd. Ware het niet wegens eenige lafhartigheid * * * zouden zoo vele onzer niet gekwetst zyn geworden. Vyf van myne manschappen uit de stad, namelyk, Manuel Thorp, William Edwards, William Noble, Fredrik Noah, Kirkman, (substituut van den heer Blaine,) verlieten ons in het uur van gevaar en namen de vlugt, met een aantal Hollanders, in de rigting van Post Retief, en men heeft sedert van hen niets vernomen. Wy hebben een schoon voorbeeld nagelaten aan deze party rebellen. Wy namen een groot aantal paarden, schapen, vee, bokken, wagens en goederen van alle soorten.

Een ander brief van het strydtooneel meldt, dat 90 of 100 lyken van den vyand geteld werden.—Niemand van de Bathurst of Grahams-stad party werd gekwetst.

Van het Hoofdkwartier is mede narigt ontvangen tot den 22 dezer, by welke gelegenheid wy eenige byzonderheden hebben ontvangen van de jongste zegepraal (de Kaffers zeggen dat het een nederlaag was en dat zy de troepen uit het Gaika distrikt verdreven hebben zonder dat zy een enkel stuk vee genomen hebben) van Kol. Kackinnon over de Kaffers. Het getal van den vyand, volgens private berigten oordeelende, is ver te hoog geschat. Slechts 25 van den vyand weet men dat stellig gedood zyn. Deel nu 80,000 (zynde het getal schoten gezegd by die gelegenheid te zyn gedaan) met 25 en de uitslag toont dat er 3200 schoten verspischt zyn geweest om een man te dooden. Men verwacht dat Seyolo aanstaande week zal worden aangevallen.

HET OFFICIEEL RAPPORT.

Fort Armstrong, 23 Feb. 1851.

Wy overmeesterden Fort Armstrong gisteren morgen te 12 uren, na hetzelve bestormd te hebben met de Kaapsche Jagers te paard, onder bevel van Majoor Somerset, ondersteund door de Burger Vrywilligers en Ligtingen. De Burgers waren sedert het aanbreken van den dag aan het vechten geweest tot dat ik by hen kwam Ik werd aan de Chumie Krans by het aanbreken van den dag aangevallen door een ligchaam van Hottentotten, en had twee man en twee paarden gewond. Dit hield my een anderhalf uur op, en ik bereikte de Burgers niet voor half 11 uren. Het Fort was in het bezit van den vyand. Vervolgens bestormden wy hetzelven met de Kaapsche Jagers te paard. Ik bombarderde het Fort gedurende eenigen tyd. De Rebellen vermoegden zich met de vrouwen en kinderen.

De grootste moeite waarmede ik te kampen had, was, om de vrouwen en kinderen voor vernieling te bewaren, alvorens wy de plaats konden bestormen De mannen in den Toren wilden zich niet overgeven, maar hielden aan met op ons te schieten uit de schietgaten. Wy konden dien dag meester worden. Ik was verpligt denzelven met bommen in de lucht te doen springen. Zy streden wanhopend in het Fort nadat hetzelve bestormd was. Wy doodden 27 Kaffers en Hottentotten in het Fort, 9 in den Toren. De Burgers hebben een geweldig gevecht eer wy aankwamen. Drie man werden gedood en 14 gewond benevens Fingoes. Zy hebben te stryden tegen duizenden, en vochten zeer dapper. Ik heb 4 man gevaarlyk gewond en 4 paarden gedood. Luitenant Pitt elendig geschoten door zyn been,—alsmede Daly en twee inlandsche soldaten. Ik heb over de 160 gevangenen, 70 tot 100 geweren, en 400 vrouwen en kinderen. Ik heb het Fort met al hetgeen er in was vernield. Wy hebben verscheidene wagens, maar weinig vee, behalve hetgeen in handen van de Fingoes is gevallen. Sandilli was te Philipton op den 21, gaf zyne bevelen aan den Rebel bevelhebber, en is zoo als men vernemt, terug gegaan.

Ik ben heden bezig om schikkingen te maken omtrent de gevangene, en vrouwen en kinderen. Ik geloof, dat de rebellen bende grootendeels opgebroken is, en naar de Amatola is getrokken, maar wy hadden gisteren zulk een zwaar werk, dat ik heden niet ben uitgegaan. Ik zal het Elands Rivier Land morgen zuiveren, en zien naar Elands Post te komen. Dit geloof ik zal den opstand den nek breken. Ik heb al hunne vrouwen en kinderen, ik zal hen houden, en dit zal de mans voor den dag doen komen. Ik zend deze expresse om het publiek gerust te stellen.

Het dapper gedrag der Burgers gaat alien lof te boven, de gansche Kolonie heeft hare redding aan het gedrag dezer Burgers gedurende de laatste ses weken en voorts op gisteren te danken.

(Get:) H. SOMERSET.

NB. Volgens een memorandum aan de buitenzyde van de despeche, welke van Fort Armstrong met het aanbreken van den dag op den 24 Feb. was afgezonden, beliep het getal krygsgevangenen op 220.

WM. SUTTON, Luit. C.M.R.

Memorandum van gesneuvelden en gewonden op den 22 February,—

Gesneuveld.—2 Burgers, 4 Fingoes, totaal 6 gesneuveld.

Gewond.—5 Hottentotten, (4 Kaapsche Jagers te paard), 1 Georg, 15 Burgers, 5 Fingoes, totaal 25 gewond.

Maj. Burnaby, Grahamstad.

DE ZUID-AFRIKAAN

KAAPSTAD, 3 MAART 1851

NIETTEGENSTAANDE stellige bewyzen tot het tegendeel, blyft de *Graham's Town Journal* onbeschaamd volharden in deszelfs bekladding van het karakter der Hollandsche Boeren die thans bezig zyn den vyand te beteugelen. De beschuldiging tegen den heer Joubert van een vriendschappelyken stam aangevallen te hebben, en de lasterlykste aantygingen, tegen hem, op dezen valschen grondslag gebouwd, worden in het laatste nommer van dat blad herhaald. Weet de Editeur welke schadelyke gevolgen zulk gedrag aan zynen kant hebben kan? Zoo niet, laat hem dan overwegen; want wy houden ons verzekerd dat hy spoedig overtuigd zal worden—indien hy voor overtuiging vatbaar is—dat nog eenige zulke smaadredenen, als onlangs door hem en eenen tydgenoot aan dit einde der kolonie zyn uitgekraamd, niet alleen die scheuring tusschen Hollanders en Engelschen, welke hun doel schynt te zyn, zullen tot stand brengen, maar ook bewyzen zullen den ondergang der kolonie te zyn.

Wy geven andermaal een uittreksel uit eenen brief van Colesberg, welke het buiten allen twyfel stelt dat de heer Joubert en diegenen die met hem dienen, ten vollen geregtigd waren te doen zoo als zy gedaan hebben. Neen, meer; het bewyst dat de kolonie hen dank verschuldigd is daar het hen gelukt is zoo tydig een van 's vyands vermogendste bondgenooten ten onder te brengen, de omliggende stammen met schrik te vervullen, en aan eene groote uitgestrektheid van de grens een vergelykelyken vrede terug te geven. Ook zal de uitwerking van de nederlaag der Tamboekies by de oproerige Kaffers en Hottentotten zeer heilzaam zyn; en wy herhalen het derhalve andermaal, dat partyen behoorden stil te staan voor en aleer zy lucht geven aan beschuldigingen strekkende om het karakter te bekladden van menschen die den lof huns lands verdiend hebben.

Indien wy geneigd waren kwaad met kwaad te vergelden, of liever de verdiensten te verkleinen van de troepen thans in Kafferland, zouden wy kunnen gewagen van derzelver aanvoerders—Sir H. SMITH, Gen. SOMERSET en Kol. MACKINNON. Deze alle zyn heldhaftige mannen, en goede en dappere soldaten, die het eene schande zouden rekenen eenen vyand niet van aangezigt tot aangezigt te ontmoeten—hoe talryk en stoutmoedig ook; maar wat, zou men kunnen vragen, hebben zy tot hiertoe uitgevoerd—behalve het vernielen van Kafferhutten en landeryen—het nemen van vee van een vriendschappelyk Opperhoofd—het dooden van een gering getal van den vyand en het uitvaardigen van langdradige generale orders? Al hunne plannen voor aanvallende bewegingen kunnen als nog niet voltooid zyn, en zy kunnen zich voor den stryd gereed maken—dit alles en nog meer, geven wy gewillig toe; maar terwyl dit plaats vindt, bevechten de burgers den gemeenen vyand. Zy wachten niet om blaam te werpen op het karakter van den Opperbevelhebber, of een zyner vermaarde officieren, of te klagen over hunne werkeloosheid; en waarom worden zy dan ten onregte en op eene onregtvaardige wyze prys gegeven aan smaad en verachting, omdat zy hunnen pligt getrouw en gemoedelyk volbrengen? Laat het antwoord gekenmerkt zyn door eerlykheid van bedoeling.

Extract uit een privaten brief van Colesberg, dd. 19 February, 1851:—

Het volgende is een afschrift van een brief van Adam Kok, het Grikwa Opperhoofd, die met 200 zyner manschappen met Majoor Warden naar het Smithfield distrikt getrokken is, aan een zyner onderdanen. De brief is gedagteekend 15 dezer, en het laatste narigt ter hand gekomen:

"Wy hebben gisteren een gevecht gehad met de Tamboekies, toen twee Grikwas, twee Boeren, twee Fingoes en twee Engelschen gedood werden, tezamen acht dooden. Een Grikwa werd door een boer doodgeschoten, als ook een Engelschman. Wy doodden twintig der Tambookies en nog tien werden gedood door Poussanie, den broeder van Moshesh tezamen 30 Tambookies gedood en tusschen 40 en 60 gewond. Majoor Warden verlangde de rivier overtetrekken en hen te vervolgen, en wilde my doen mede gaan, maar ik weigerde, niet wetende wat nu nog verder gebeuren kan."

Gideon Joubert is gisteren avond aangekomen en gaf my het volgende narigt: Hy heeft 3000 stuks vee veroverd. De nieuwsbladen zeggen dat hy de vriendschappelyke Tambookies heeft aangevallen, maar dit schynt geheel onwaar te zyn, gelyk hierna blyken zal, daar ik thans geen tyd heb om een uitgebreid verslag te geven. Ik kan voor het tegenwoordige volstaan met te zeggen dat Joubert, Olivier van de Albert boeren, en anderen, drie of vier afdeelingen vormden, en andermaal doordrongen tot in 's vyands land, en, gezamenlyk met de vorige expeditie, ruim 9000 stuks vee veroverden, vele waarvan herkend werden als gestolen te zyn uit dit distrikt door de Kaffer bedienden, die juist voor het uitbarsten van den oorlog vertrokken; als ook omtrent 400 paarden, eenige waarvan ook bekend werden; 394 van den vyand werden gedood. Onder de verslagenen waren vele opstandige Hottentotten. Het opperhoofd *Cole*, die zyne manschappen aanvoerde, legde bedaard aan op Kommandant Joubert, maar miste. Joubert schoot toen en velde hem neder, als ook een zoon van Cole, twee kapiteins en een heemraad. Deze personen werden herkend door den zendeling en de Fingoes in dit gewest wonende; er kan dus geen twyfel bestaan, inderdaad, de vyand werd op elk punt verslagen, en zoodanig was het gevolg, dat het opperhoofd *Manelle*, die de hoofdman is van wylen Bitterhouts Tambookies, en erkende dat zyn volk de kolonie had geplunderd, hoewel geen oorlog tegen het gouvernement verklaard hebbende, aan veldkornet Olivier 2000 stuks vee aangeboden heeft als vergoeding voor de verliezen door de Albert boeren geleden door rooveryen, mits hy alle verdere vyandelykheden wilde staken voor den tyd van twaalf dagen, wanneer het vee geleverd zoude worden, en zyn stam over de Bashee zoude trekken. Olivier heeft daarin bewilligd, en gevolglyk zal er, voor dat de twaalf dagen verstreken zyn, niets verder door de boeren gedaan worden.

Het voorgaande is zeer belangryk nieuws. Jouberts verslag is van veel aanbelang, en toont dat hy zeer oordeelkundig is te werk gegaan voor hy den vyand aanviel; en er bestaat geen twyfel dat de Tambookies, die vriendschappelyk genoemd worden, alle met de oorlogs party zyn, en dat zy Joubert werkelyk hebben aangevallen nadat hy door hun land getrokken, en dat van den vyand was ingegaan. Sterker bewys is dus noodeloos.

De volgende additioneele byzonderheden worden medegedeeld in het uittreksel uit een brief van Colesberg, verschenen in de *Cape Town Mail* van ll. Zaturdag:—

"Door dat gedeelte van het land trekkende hetwelk behoort aan Nonise, de weduwe van Umtirara, kwamen zy en al de vrouwen vreedzaam uit om hem (Joubert) en zyne party te ontvangen met gezang en dans en oogschynlyke vriendschap. Zy zeide dat zy allen vreedzaam en vriendschappelyk waren. Door hun land gaande, kwam hy in dat van Mapassa, en had daar te doen met vyandige Tambookies, en, na eenige schermutselingen, nam hy vele schapen, ossen en paarden. Toen hy echter terugkeerde door het land van gemelde Nonise, waren de vrouwen nog vriendelyk, ten minste, in schyn. De Zendeling zeide hem ook dat de mannen uit waren om hun vee te verzamelen, en, zoo als hy geloofde, geen kwaad bedachten, en hy vertrouwde dat zyne manschappen niet op hen zouden schieten, al zagen zy hen ook in het bosch. By eene kloof echter komende, werd op zyne party gevuurd, en vele schapen, enz., werden hernomen. De Boeren en Engelschen van het dorp en distrikt Colesberg vielen toen deze gewaande vriendschappelyke Tambookies aan, die na een gevecht van omtrent 2½ uren geheel verslagen werden. Men zegt dat tusschen 3 en 400 dooden en gekwetsten geteld werden. Het zonderlingste van alles is, dat slechts een boer gewond werd, hoewel vele kogels door hunne hoeden en kleederen hadden, en eenige hunner paarden doodgeschoten werden. Een Tamboekie, op 30 of 40 schreden afstands, schoot op hem, maar zoo slecht, dat de kogel eerst den grond raakte, en toen, opslaande, den boer aan de buiten zyde van de heup kwetste. De boer schoot den Tamboekie dood, en hy sneed de kogel met zyn knipmes uit tusschen vel en vleesch. De Commando viel toen 's vyands vee aan, en nam tusschen 9 en 10,000 beesten die binnen de kolonie gebragt zyn, als ook, naar men zegt, omtrent 300 paarden: Vele der ossen en paarden waren uit de kolonie gestolen en eenige werden dadelyk herkend.

"De Tamboekies smeekten om vrede, maar de heer Joubert wil geen verdrag sluiten, en men zegt dat hy voornemens is in het begin der aanstaande maand uittetrekken tegen al de Tamboekies met eene groote commando en versche paarden, daar de tegenwoordige uitgeput zyn."

Men zegt dat bevelen door den Gouverneur zyn gegeven tot den aankoop van 150 paarden, ten dienste der troepen, en dat de heeren FIELD en HOPE naar buiten zyn vertrokken om dezelve intekoopen.

Toen de Boeren over de Vaalrivier voorleden jaar beschuldigd werden, dat zy den heer Fredoux, Fransche Zendeling, uit hun land verdreven hadden, omdat zy er tegen waren dat het Evangelie aan de inlanders zoude worden gepredikt, waarschuwden wy het publiek aan zulke opgaven geen geloof te hechten—hen herinnerende aan de vroegere, geheel valsche beschuldigingen, tegen hunne verhuisde landgenooten door vuige lasteraars ingebragt.

Wy raadden den heer Pretorius, wiens naam, als het hoofd der boeren in die gewesten, met die aantyging in verband gebragt was aan, geene middelen onbeproefd te laten om zichzelven en zyne landgenooten van dezelve op de volledigste wyze te zuiveren. Of onze aanbeveling den heer Pretorius bereikt heeft, weten wy niet, maar het verschaft ons groot genoegen te bemerken, dat het blad hetwelk werktuigelyk geweest was om dien laster "met het volste vertrouwen" te verspreiden, thans de daadzaak wereldkundig maken moet, dat wel verre van eenige begeerte om het goede werk hinderlyk te zyn—de meerderheid der boeren over de Vaalrivier hun verlangen openlyk aan den dag hebben gelegd om behulpzaam te zyn in de verspreiding van het Evangelie onder de inlanders. De tegenstand den heer Fredoux betoond, blykt nu geheel ontstaan te zyn doordien de boeren onbekend waren met het doel waarmede die heer die afgelegene oorden bezocht, en in het geheel niet om de inlanders in eenen "staat van onwetendheid" te houden.

De Hr. Pretorius, zegt dat blad, had den Heer Fredoux van Motito zyn leedwezen te kennen gegeven dat hy (de Heer Fredoux) vroeger in zyne reize door het binnenland, was verhinderd en wy zyn in het bezit gesteld van een afschrift van den brief van den Heer Pretorius aan den Heer Fredoux. Deszelfs mededeeling zal, wy zyn er verzekerd van, genoegen geven aan iederen Afrikaner en Engelsman in Zuid Afrika. Dezelve luidt als volgt:—

[COPY.]

Magaliesberg, 26 December 1850.

Aan den Heer Fredoux, Missionaris.

Mynheer,—Toen UEd. laatst in deze gewesten was, kwam u ook bygeval ter myner woning aan. UEd. gaf my niet uwe voornemens te kennen, hetwelk ik aan gebrek van taal moet toeschryven. Dan op uwen weg zyt u gehinderd geworden door een aantal bewoners dezes lands.—Die menschen hebben u niet gekend, en hebben by my komen vragen dat u moet terugkeeren; ik heb u vriendelyk daarom geschreven, waar aan UEd. heeft voldaan.—Nu ben ik verder met uwe inzigten bekend geworden, het was nooit myne meening het Evangelie tegen te gaan, maar hetzelve te helpen bevorderen; indien u verkiest wederom in te komen tot dien einde zal ik nu beter in de gelegenheid wezen UEd. zelf er in te assisteren, daar de zaken thans onder ons zelven eene betere keer genomen hebben.

Ik blyf in alle agting,
UEd. Dw. Dienaar.
(Get.) A. W. J. PRETORIUS.
Commandant Generaal.

De Wel-Eerwaarde Heer Murray, van Bloemfontein, was door de Boeren van de Vaal tot Leeraar beroepen—maar had voor dat beroep bedankt

De *Vriend*, deze omstandigheid bekend makende, beschryft den toestand der Boeren over de Vaalrivier, als zonder voorbeeld. Er bevinden zich 10,000 zielen, Christen belyders, zonder Leeraar. Zy zyn gewillig een te onderhouden, maar kunnen geen bekomen. Zy bouwen kerken maar hebben niemand om er in te prediken. De Heidenen hebben Priesters en Tempels, en Christen Belyders van alle gezindten hebben Leeraars, maar het is voor de Boeren over de Vaalrivier bewaard gebleven om zonder verkondigers van het Evangelie te blyven.

Wy betreuren dezen toestand innig; maar er bestaat gelukkig geen reden om denzelven als hopeloos te beschouwen. In ons blad van den 6den January ll., is door een Correspondent, met die zaken volkomen bekend, het beste middel aangewezen om in soortgelyke behoeften te voorzien. "Men wende zich," zegt deze, "tot *de Algemeene Synode der Hervormde Kerk in Nederland*. Aan dat Kerkelyk Ligchaam make men zyne begeerte bekend; van hetzelve vrage men voorziening daarin. Tot gemelde Synode kan men toegang verkrygen door middel harer Commissie waarvan de Wel-Eerwaarde Dr. TIMMERS VERHOEVE, Predikant te 's Gravenhage, Secretaris is, of door middel der Commissie voor de zaken der Protestantsche Kerken in Nederlands Oost en West Indie."

Wy raden onze Uitgeweken Vrienden derhalve ten ernstigste aan zich van dien wenk te bedienen en onmiddelyk by gemelde bron aanzoek te doen, als het zekerste middel om hunne begeerte voldaan te krygen en tevens met onvervalschte waren voorzien te worden. Wy zyn genegen hen hierin behulpzaam te zyn; zoowel in het overzenden als ondersteunen van hun aanzoek, waarop door de Kerk in Nederland, ongetwyfeld, onmiddelyk acht zal worden geslagen.

Het volgende bevat de voornaamste punten van het Europisch nieuws met de stoomboot *Propontus* aangebragt, welke alhier op ll. Zaturdag aankwam, de reis uit Engeland in 42 dagen volbragt hebbende:—

Op het vaste land zyn de zaken over het algemeen rustig. De Ministerieele crisis in Frankryk is ten einde. De *Moniteur* bevat het decreet van den President, de volgende aanstellingen bevattende. Buitenlandsche Zaken.—M. Drouyn de L'Huys.—Oorlogs Departement.—Generaal Regnault de St Jean d' Angely—Marine en Kolonies.—M. Ducose, Vertegenwoordiger des Volks.—Publieke Werken.—M. Magne.—Handel—M. Boileau, Lid van de Municipaliteit en het Departement van de Seine.

Een ander decreet herroept dat, waarby de Nationale Garde en troepen onder één bevel vereenigd zyn. Dit decreet schaft tevens de post af door Generaal Changarnier bekleed.—Generaal Perrott aanvaart het bevel over de Nationale Garde. De troepen der eerste afdeeling zullen onder bevel staan van Generaal Baraguay D'Hilliers. De opperbevelhebber heeft eene Generale Order uitgevaardigd aan het leger te Parys.—Hy ontvouwt het doel zyner zending; hy zegt, dat hy de taak door zynen voorganger daargesteld, zal handhaven; dat hy voornemens is het gezag staande te houden door de kryge-artikelen bepaald; dat hy de regten en het gezag door de constitutie vastgesteld zal eerbiedigen en dat hy de authoriteiten stevig zal ondersteunen in het handhaven der wetten.

De afdanking van Generaal Changarnier werd als eene gebeurtenis beschouwd welke juist in tyds had plaats gevonden, ten einde de losbarsting voortekomen van eene verschrikkelyke samenzwering—met voornemen om het bestaande Gouvernement omver te werpen—Louis Napoleon naar Vincennes te zenden en de Republiek afteschaffen. Dit althans, was het gevoelen der Gouvernements party.

Van Rome was er niets nieuws. Er werd eene buitengewone ingetogenheid betoond omtrent het volks-gevoelen thans omtrent de Roomsche overheerschingen in Engeland ten toon gespreid.

In Engeland zelf begon men beduchtheden te koesteren omtrent de voornemens des Gouvernement nopens dit vraagstuk. Men twyfelde er aan of Lord John Russell den noodigen moed bezat om de hinderpalen te boven te komen, welke hy zoowel in als buiten het Huis ontmoeten zou.

De Deensche kwestie is uiteindelyk geschikt, zynde de termen door den Duitschen Dieet aan Holstein voorgesteld, aangenomen. Deze bestonden in—1 Dadelyke staking van vyandelykheden tegen Denemarken. 2. Het vertrek van het Holsteinsche leger uit het Sleeswyksche grondgebied, opgevende al deszelfs positien op de Eider. 3. Verkleining van het leger tot op een derde. 4. Ontbinding van de Kamer van Vertegenwoordigers te Kiel. 5. De dadelyke staking aan den kant van Holstein, van alle krygs-toebereidselen. Deze onderwerping sluit in zich volkomene gehoorzaamheid aan het gezag van Denemarken, zoo als die voor de revolutie bestond. Een Oostenryksch corps van interventie was reeds in aantogt toen deze schikking plaats vond.

De Heer Fairbairn had een mondgesprek met Graaf Grey, aan het Koloniaale Bureau op den 2 January, en men zegt, dat hy de zaken voorsteld als een gunstigen loop hebbende.

Wy vernemen dat Zyne Excellentie de nieuw benoemde Gouverneur Generaal van Neerlands Indien—Mr Bruce, in het begin van dit jaar, in Holland overleden is. Zyne Excellentie stond in het Nederlandsche Oorlogs Korvet Schip "Sumatra," in December ll., de reis naar Batavia te ondernemen, doch werd kort vooraf ongesteld en is eindelyk bezweken.

CORRESPONDENTIE VAN SIR A. STOCKENSTROM.

[Copy.]

Kaapstad, 28 October 1851.

Aan Zyne Excellentie Sir H. W. SMITH, *Bart. enz. enz. enz.*

Sir!—De wetten van eer en zedelykheid beschouwen den lafhartigen sluik-moordenaar niet minder verachtelyk als hem, die naar zulk eene plaats als Downingstraat eenig document, opgaaf of representatie overzendt, hetwelk in den geringsten graad twyfel bevat of berekend is, om den goeden naam, of het karakter, de woorden of daden van zynen naasten te benadeelen, zonder de party aldus aangerand behoorlyk daarvan kennis te geven—om aldaar onderhandsch en heimelyk bewaard te blyven tot dat hetzelve goedschiks gebruikt kan worden tegen het onbewuste slagtoffer van zulk verraad zelve, of tegen zyne nagedachtenis en nakomelingschap, wanneer deze vertrouwen dat zyne beenderen in vrede rusten.

Met het volkomenste vertrouwen in bovenstaande leer, moet ik Uwe Excellentie onwillekeurig lastig vallen, met nevensgaande copy van een brief, welken ik op den 25 dezer, aan den Secretaris van Staat voor de kolonies gerigt heb.

Ik heb de eer te zyn, enz. enz.
(Get.) A. STOCKENSTROM.

(No. 1—Overgezonden naar Engeland met de *Madagascar*.)

Aan den Hoog-Edelen Secretaris van Staat voor de Kolonies.

Mylord!—Omstandigheden, waarover ik geen beheer heb, nopen my andermaal tot eene correspondentie met uw Lordschaps Bureau, welke ik volgaarne had willen vermyden; maar hoe ongewenscht ook deze correspondentie voor een van beide partyen mogt zyn, zoo laten myn tegenwoordige toestand en myn pligt jegens myn geboorteland my geene andere keuze over. De omstandigheden door my bedoeld zyn de volgende. Toen de Gouverneur dezer kolonie zich onlangs gedrongen gevoelde, om den Wetgevenden Raad te herstellen, ten einde zekere Ordonnantien te passeren, welke vereischt werden tot de invoering van den Vertegenwoordigenden vorm van Gouvernement, welken Hare Genadige Majesteit besloten had aan Hare Zuid-Afrikaansche onderdanen te schenken, wist Zyne Excellentie zeer wel, dat een Wetgevende Raad, zamengesteld uit Gouvernements benoemden, in deze kolonie onmogelyk was geworden, en hy beriep zich dus, zeer wyzelyk, op de onderscheiden Municipaliteiten en Weg Collegien, om hem vyf mannen aan te bevelen, die, in hun gevoelen, het vertrouwen van het publiek bezaten, om de vyf vacante plaatsen in den gemelden Raad aan te vullen. Men begreep het alstoen zeer duidelyk, dat, in de eerste plaats, het volk dezer kolonie niet zoude hebben medegewerkt tot het herstellen van den overleden aanstootelyken Raad tot eenige andere einden, dan tot het bespoedigen en daarstellen van gezegden Vertegenwoordigenden Vorm van Gouvernement—dat in de tweede plaats, het gemelde volk zich niet zoude hebben ingelaten met de inzigten van den Gouverneur, wanneer het niet als ontwyfelbaar waar had aangenomen, dat Zyne Excellentie opregtelyk tot de vyf vacante plaatsen zoude kiezen zulke mannen, als welke het grootste aantal stemmen of aanbevelingen had van de publieke ligchamen, die door den Gouverneur zelven tot Kiezers waren benoemd geworden,—en dat in de derde plaats zy, die het publiek vertrouwen meenden te bezitten niet toegestemd zouden hebben, om deze plaatsen te aanvaarden, indien zy niet vastelyk hadden vertrouwd, dat men met de grootste behoedzaamheid getrouw zoude blyven aan de bovenstaande gewisse en ontwyfelbare, hoewel stilzwygende, verdragen.

Ter goeder trouw zonden de Municipaliteiten en Weg Collegien hunne lysten in. Myn naam was een van de vyf, aan het hoofd van de kieslyst. De Gouverneur "*de gemelde lysten onder overweging gehad hebbende*," bood my een van de vacante plaatsen aan, en ik nam dezelve aan, "*uit eerbied voor de kiezingen*." Er was geen den minsten kans tot misverstand. De lysten, volgens welke ik benoemd was, konden nimmer naar billykheid uitgelegd worden, als my of iemand anders aanbevelende om werktuigelyk te zyn tot de herstelling of voortduring van een stelsel van Wetgeving, hetwelk by de gansche maatschappy in haat en minachting geraakt was, vooral in het passeren der Begrootingen, welke ieder nadenkend mensch in Zuid Afrika nimmer hoopte gewettigd te zien zonder de stipste navorsching door de Vertegenwoordigers van het Volk in Parlement vergaderd, niet alleen wat aangaat de posten zelve, maar meer byzonder met betrekking tot den politieken en zedelyken aard en strekkingen der onderhandelingen daarmede in verband staande:—noch konde "*myn eerbied voor de kiesingen*," door eenige verdraaijing van woorden uitgelegd worden "*verraad aan de kiezers*" te beloven. Uit eerbied voor de kiezingen, voor de stem van het land, beschouwde ik my verpligt, niettegenstaande myne gevorderde jaren, slechte gezondheid, geldelyke bedenkingen, en huisselyk ongeryf, om myne plaats of zitting in den Raad te gaan nemen. Maar het bleek weldra, dat de Gouverneur in zoo verre van zyne vermeende belofte was afgeweken, als om slechts vier dergenen te benoemen die aan het hoofd der lysten stonden, en den elfden te kiezen om de vyfde vacature aantevullen De eerste indruk by my was, om dadelyk myne toestemming intetrekken tot het nemen myner plaats; maar verlangend om alle hinderpalen te vermyden, welke de voltooijing van Harer Majesteits genadige bedoelingen en het groot verlangen van de kolonie zouden kunnen vertragen, oordeelde ik, met overeenstemming myner drie gekozen collegas, het voldoende, dat de daadzaak, dat het vyfde nieuw gekozen lid een Gouvernements benoemde was, in den Raad duidelyk zoude worden bewezen, ten einde de ware aard der stemmen omtrent de hoofdpunten, welke in dat Collegie zouden worden beslist, behoorlyk op prys zoude worden gesteld, zoowel in deze kolonie als in het moederland. De debatten, hieromtrent plaats gevonden, zoo als in de Koloniale Nieuwsbladen gepubliceerd, kunnen uw Lordschap aantoonen, op welk eene wyze deze volkomen regtmatige en dringende verrigting aan den kant der vier gekozen leden door eenige der officieren is aangerand geworden, en daar de Secretaris van het Gouvernement heeft goedgevonden een voornamerol daarin te spelen, zal ik my te vreden houden door hem als een voorbeeld voortestellen. Op den 3 July had hy zelf in den Uitvoerenden Raad geprotesteerd tegen de benoeming van eenig mensch tot een der vyf vacante plaatsen, behalve *de vyf die aan het hoofd der lysten stonden*, den Gouverneur plotseling toevoegende, dat zelfs wanneer deze vyf alle Maleyers waren, hy (de Gouverneur) verpligt was hen te benoemen: op den 18 *September* echter, stemde hy niet alleen voor eene geheel tegenovergestelde resolutie, maar regtvaardigde die daad op beginsels, welker bloote aankondiging, indien ik myne eigen gevoelens alleen te raadplegen had, my uit het vertrek zoude gejaagd hebben—en in zynen yver voor de zaak door hem nog onlangs veroordeeld, vierde hy bot in schimptaal tegen de oppositie party, verklaarde dat de kiezing van den vyfden (den genomineerden) de eenigste geregelde en billyke was, beweerde dat de andere vier het vertrouwen van het publiek niet bezaten, en kreet hunne tegenwoordigheid in den Raad uit als een gevolg van kiezings kunstgrepen. Ik zal uw Lordschap niet vermoeijelyken met eenige verdere byzonderheden van dat tooneel, en daar de Edele Secretaris op dien dag een les heeft gekregen welke hem moet overtuigd hebben, dat de dag voor altyd vervlogen is, dat deze kolonie langer kan worden geregeerd door zulke opwellingen en bevelen, zy het genoeg optemerken, dat zyne veroordeeling der kiezingen op de ondubbelzinnigste, regtstreeksche en meest algemeene wyze is weersproken geworden, het bewys zyner beweringen zoowel als de regtvaardiging zyner beweegredenen, uitsluitend aan hen zelven latende.

De omstandigheid dat de meerderheid de leerstellingen, officieel in gemeld debat opengelegd, niet verworpen heeft, was volkomen genoegzaam voor my om my aan een post te onttrekken, welke my reeds zeer vernederend voorkwam, ware het niet, dat myne bezorgdheid voor de voltooijing der schikkingen ter invoering van Vertegenwoordigend Gouvernement, elke bykomende bedenking had laten varen. Maar toen op den 20 Sept., het plan, om de vier gekozen leden werktuigelyk te [illegible] zyn in het passeren van wetsbepalingen, afgescheiden van het doel der kiezing, tot een crisis werd gebragt door het voorstellen van twee maatregelen, welke geacht werden populair te zyn, en welke blykbaar voorgedragen werden onder den indruk, dat derzelver verwerping door gemelde vier leden, deze mannen by het publiek zoude benadeelen, en waarmede zy zich gevolglyk niet zouden inlaten; toen het blykbaar werd, dat men de begrootingen, benevens andere belangryke maatregelen, wilde doordryven in eenen Raad, aan welken de kolonie met geene gedachte zulke wetgeving zoude willen toevertrouwen,—toen ik wist, hoe myne constituenten over vele der posten op die begrootingen dachten, en ook over de verrigtingen met eenige derzelve in verband staande,—toen ik zag, dat de vier gekozen leden in den Raad moesten zitten, alleen om een quorum voltallig te maken, waardoor de regten van het toekomstig Parlement zouden worden vooruitgeloopen en ondermynd, en het publiek geld aan het beheer en het onderzoek van deszelfs eigenaars ontrukt, weggestemd en verkwist zoude worden,—gevoelde ik, dat ik, door myne zitplaats te een oogenblik langer te blyven bekleeden, een heiligen pligt zoude verzaken en ik resigneerde. Myne drie gekozene collegas deden hetzelfde, en ik geloof, dat zy het met my eens zullen zyn, wanneer ik uw Lordschap zeg, dat het gevaarlyk zal zyn om nu eene poging aantewenden tot het passeren der begrootingen op eenige andere wyze dan door middel van de vertegenwoordigers van het volk, aan wien het geld behoort. Zoodanig is de staat van gevoelen door de geheele kolonie—en deze zyn de vruchten van het zaad, hetwelk men sedert eenigen tyd uitgestrooid en gekoesterd heeft.

Sedert de jongste oproeping van den Raad heeft de Municipaliteit dezer stad de individuen, die aan het hoofd der laatste kiezingen stonden (waarvan, zoo als gezegd, ik een ben) verzocht, om de hoofd beginsels eener constitutie op te stellen, zoo als wy voor de belangen dezer kolonie het best oordeelen. Aan dit verlangen hebben wy voldaan, en de vorm door ons opgesteld, is door de groote meerderheid van het volk dezer kolonie goedgekeurd geworden. Dezelve zal uw Lordschap door de geregelde kanalen ter hand komen.—Door dezelfde meerderheid is myn gewezen collega, de heer Fairbairn, en ik verzocht geworden de zending naar het moederland te ondernemen, ten einde aldaar onze pogingen aantewenden tot het verkrygen van eene constitutie gegrond op de beginsels door ons ter neder gesteld. Ik ben genegen dit land en deszelfs bewoners tot myn laatsten snik te dienen. Ik heb dus daarin bewilligd, even als de heer Fairbairn heeft gedaan. Hy vertrekt morgen, en ik zoude hem hebben vergezeld, wanneer niet eenige voorname geneeskundigen hadden verklaard, dat ik myn leven in onmiddelyk gevaar zoude stellen door in dit saizoen te vertrekken. Ik hoop dit echter spoedig te doen, omdat myne constituenten dit verlangen; maar intusschen ben ik verpligt te verklaren, dat uw Lordschap den heer Fairbairn als volkomen genoegzaam kan beschouwen. Ik erken, dat ik in alle opzigten in deze deputatie beneden hem sta. Hy heeft meer goed aan deze kolonie gedaan, dan eenige tien menschen, die ooit daarin zyn geweest. Hy is bekend met hare belangen, en schat niets hooger dan haren voorspoed en haar geluk; en het zoude my inderdaad aangenaam zyn, wanneer ik by myne aankomst in London zoude vinden, dat hy ons werk heeft voltooid, want ik durf het voor uw Lordschap niet verbergen, dat ik geloof, dat uitstel gevaarlyk is. Geen land kan lang straffeloos zulk eene wanorde duiden, als waarvan deze kolonie thans een prooi is. Het karakter harer bewoners alleen heeft de rampspoedigste gevolgen belet, maar eene geregelde, regtvaardige en verstandige Wetgeving en Gouvernement kunnen niet langer gemist worden.—De grenzen zyn in een staat van gisting van de zee tot aan den Drakenberg. In de zoogenaamde "Souvereiniteit" stroomt bloed. Ten noorden, oosten, zuiden en westen daarvan wordt bloedvergieting alleen uitgesteld. Schitterende depeches, fraaije aanspraken en nieuwsblad opsmuksels kunnen deze daadzaken niet langer verbergen. De menschelyke natuur weigert zich te buigen voor beschaafde of barbaarsche toovery, en duizenden van hunne landen verdreven en te zamen gedrongen op plaatsen *genoegzaam voor tien*, beginnen te denken dat het even goed is om vechtende te sterven, dan van honger om te komen. In zulk een toestand verkeeren wy, terwyl de afslagers hamer voor byna nominale pryzen aan den landhandelaar het grondgebied van den vyand toeslaat, hetwelk voor elke *duisend ponden*, in de Koloniale kas gebragt, eenige *vyftig duisend ponden* aan Britsch geld zal kosten, om hetzelve te verdedigen.

Laat hem, die myne beweringen wil betwisten, een onderzoek bewerkstelligen naar de zaken welke vervat zyn in de correspondentie tusschen het Koloniaal Gouvernement en myzelven, van den 11 July tot den 5 Augustus ll en omtrent een brief van den geachten heer Hart aan den Gouverneur, gedateerd 19 September, waarvan, zoowel als van gemelde correspondentie, ik hiernevens eene copy zend. Ik zal er byzonder op bedacht zyn, indien het my gelukken moge de Britsche kust veilig te bereiken, om alles aantewenden ter bekoming van het scherpste onderzoek in de zaken door my nu en vroeger aangehaald en of ik met uw Lordschaps ondersteuning vereerd worde of niet, zal ik deze en andere documenten hebben, om my op te beroepen, hopende, zoo als ik doe, dat ik ten minsten eenige leden van het Lagerhuis de mogelykheid zal doen inzien, dat een ander millioen van Engelands geld de prooi worden zal van wanbestuur, peculatie en knoeijery zoo als door Sir Henry Pottinger afgeschilderd. Welligt zullen andere punten worden voorgedragen, maar ik vertrouw, dat ik voor het tegenwoordige genoeg gezegd heb, om eenig openhartig mensch te doen zien, dat de kolonie niet langer in haren tegenwoordigen toestand kan blyven, dat de daarstelling van een plaatselyk Parlement, bestaande uit Koningin, gekozen Raad en Vertegenwoordigende Vergadering, dadelyk moet worden ten uitvoer gebragt, zoo als nu door het volk verzocht: en dat alle onnoodige vertraging even onregtvaardig zyn zal als dezelve gevaarlyk is. Ik zeg dit uit naam van de groote meerderheid, welke ik vertegenwoordig. Ik zeg dit in myn eigen naam, daar ik elke stuiver, welke ik bezit, in de waagschaal gesteld zie op een blootgestelde, verwarde grens, benevens eene groote familie, die ik moet verzorgen. En ik moet hierby voegen, dat niets als de overtuiging van de gevaarlyke noodzakelykheid waarin de kolonie zich bevindt, en myn pligt jegens dat land, en deszelfs Vorstin, op myn levenstyd en in myn staat van gezondheid, my uit myne stille afzondering zoude gelokt hebben in eene zee van moeite, kosten en twist.

Een copy van dit document zal dadelyk aan den Gouverneur worden toegezonden.

Ik heb de eer te zyn, enz.
(Get.) A. STOCKENSTKOM.

GRENS-AANGELEGENHEDEN.

(Uit de *Cape Frontier Times*.)

ZATURDAG, 22 Feb p.m.—Heden morgen kwam een expresse van het hoofdkwartier, berigten brengende tot den 19 dezer Het blykt dat er een eenigzins scherp gevecht met de Kaffers heeft plaats gehad, die de afdeeling onder Kolonel Mackinnon op den 17 dezer aanvielen, op zynen weg van Fort Hare naar King William's Town. Koll. Mackinnon werd, volgens berigten vervat in private brieven (zeer weinig officieels is ontvangen) door al de Gaika stammen en het volk van het Slambie opperhoofd, Seyolo, tusschen Fort Hare en Fort White aangevallen, en kwam te half 6 uren dien avond op laatstgemelde plaats aan. De positie door den vyand genomen, zegt men, was voor hem zeer gunstig. Zy vielen de troepen in de achterhoede aan, maar de vyand, na een aanhoudend vuur gedurende 12 uren gaande te hebben gehouden, kreeg een geweldige nederlaag, en verloor meer dan 100 man. Het 73ste Regt. onder Koll. Eyre, gedroeg zich zeer dapper. Een Kaffer, verondersteld een opperhoofd te zyn, die de laatste aanvallen op dit Regiment aanvoerde, werd gedood. De vyand, zegt men, daagde het 73ste Regiment uit om te avanceeren. De Fingoes namen meer dan 400 stuks vee. Het spyt ons te vernemen, dat van dit dapper regiment een soldaat is gesneuveld, en zes gewond. Geen officier was eenig leed geschied. De voornaamste aanval door den vyand schynt geweest te zyn op de achterhoede, zamengesteld, uit de Ligtingen, welke men zegt, dat op een oogenblik in een neteligen toestand waren, en vernield zouden zyn geworden, ware niet het 73ste Regiment in tyds tot hulp aangekomen, door zich tusschen de Ligtingen en den vyand te begeven. De berigten omtrent het getal gesneuvelden verschillen van 8 tot 10—zeventien waren gewond. Een gerucht te King William's Town stelt het getal gesneuvelden van den vyand op 150, en dat aan onzen kant op slechts zeven gesneuvelden en veertien gewonden. Een berigt stelt het getal gesneuvelden op tien en tien gewonden. Het blykt, dat de vyand Kolonel Mackinnon heeft verrast, en woedend heeft gevochten—men streed veelmaals hand aan hand.

De troepen hebben geen vee genomen. Het blykt ook, dat een ligchaam van 400 Fingoes, van Fort Peddie was gemarcheerd om met Kolonel Mackinnon mede te werken, en dat deze officier deze hulptroepen aan de Quebegha zoude ontmoeten, maar de troepen werden aangevallen eer zy daar kwamen. De Fingoes echter trokken over de Keiskamma en namen, als gezegd, meer dan 400 stuks vee zonder eenigen tegenstand, gezegd te behooren aan Umlanjeni, daar deze man en Seyolo juist de plaats hadden verlaten met hun volk om Kolonel Mackinnon aantevallen. Men zegt, dat byna al het Gaika vee in de nabyheid van de Kei is. Mocomo, zegt men, was by een der aanvallen op Whittlesea, en Anta was op weg derwaarts, toen hy eerstgemelde op zyne terugkeer ontmoette. Kol. Mackinnon had 2500 man by zich.

Wy zyn niet bekend met de juiste plaats waar Kol. Mackinnon het eerst werd aangevallen, maar deze officier schynt eene reeks van aanvallen te hebben gehad, byna op den geheelen afstand tusschen Fort Hare en Fort White.

Er loopt een gerucht, dat een ligchaam Zoolas de Umzimculu was overgetrokken, en aan de Umzimvoobo was gestuit, maar om welke reden weten wy niet. Wy gelooven inderdaad, dat er geen zeker berigt van de bewegingen van deze magt aan het hoofdkwartier is aangekomen.

Wy vergelukken onze mede-Kolonisten te Graaff-Reinet en andere deelen, dat zy zich nu eervol haasten om tot de algemeene verdediging van het land hulp te verleenen.

Volgens berigten van Fort Hare, gisteren ontvangen, vernemen wy dat een sterk detachement van 1200 man onder Majoor Generaal Somerset, en eene groote burgermagt (welligt omtrent 1000 man) onder Veldkommandant William Bowker, die aldaar was, voor het aanbreken van den dag gisteren morgen zouden marcheren, om het kamp der rebellen aan Blinkwater aantevallen. Het is dus te hopen, dat iets beslissends tegen den vyand zal worden uitgevoerd.

King William's Town, 19 Feb. 1851.

Sir!—Ik heb de eer de operatien te vermelden van de Divisie onder myn bevel sedert den 13de dezer:—

Ik ging op dien dag met vyf compagnien van het 73ste regiment, 200 man van de Kaapsche Jagers te paard en twee zesponders, de Europeansche Provisioneele Ligting en de Kaapstads, Riversdale, Swellendam, Genadendal en Fingoe Ligtingen, alles te zamen genomen omtrent 2750 man, naar Fort White.

De Debe Nek passerende, verzamelde een verbazend getal Kaffers, aan de regterzyde, om ons te hinderen op den weg door de kloof Twee bommen en een moedige uitval door de Kaapsche Jagers te paard en de Fingoe Ligting dreven hen op de vlugt. Ik kwam te Fort White aan zonder verdere beletsels.

Op den 14 dezer ging ik van Fort White door de midden drift van de Keiskamma naar Fort Hare. Groote massas van Kaffers te paard vertoonden zich op de heuvels aan onze regter zyde naby de Kareiga Rivier, maar eenige welgerigte bommen en een aanval van de Kaapsche Jagers te paard, ondersteund door het tweede corps van de Inlandsche Ligtingen, verdreven hen weldra. Ik vernielde al de woningen langs den weg, welke digt bevolkt was.

By myne aankomst te Fort Hare versterkte ik Majoor Generaal Somerset met de Europeansche Ligting van 400 man, zoo als door uwe Excellentie gelast. Op den 15 dezer, nadat Majoor Generaal Somerset zyn verlangen had te kennen gegeven om eene vereenigde beweging te doen op de Chumie vallei, gaf ik ter zyner beschikking het eerste corps der Inlandsche Ligtingen, en trok met de overige myner divisie de Chumie vallei op, houdende den hoogen grond op de regter zyde. Ik ondervond geen tegenstand, maar had het genoegen om de hutten en landeryen der woeste barbaren te vernielen, die de militaire volkplanters van Woburn en Auckland zoo verraderlyk hadden vermoord, met welke zy de drie laatste jaren blykbaar vriendschappelyk en hartelyk hadden omgegaan.

Ik bivouakkeerde gedurende den nacht naby de Chumie Zendelings Statie. Ik vermeld niets van Majoor Generaal Somerset's operatie op dien dag, daar hy dezelve zelf zal rapporteren.

Op den 16 dezer keerde ik terug naar Fort Hare. Op den 17de dezer sloeg ik den weg in by de breede drift aan de Keiskamma om naar Fort White terug te keeren, ten einde den oorlog te voeren in de tot hiertoe onaangeraakte landen van de rebel opperhoofden—Botman, Kona en Tola. In de nabyheid van de Umjanga-rivier komende, naby Botman's Kraal, werd een vuur geopend op de kolom van eene voordeelige rotsachtige verheven stelling aan de regter zyde van den weg en verscheiden groote ligchamen van Kaffers vertoonden zich te gelyker tyd op de heuvels aan onze linker zyde. Ik zond het Kaapsche Corps uit aan beide vleugels, om rondom de heuvels den vyand in den rug te vallen, en de brigade der infanterie uit in den boschryken en rotsachtigen grond, welken hy besloeg. Na een dapper gevecht werden de Kaffers op alle punten uit hunne schuilplaatsen verdreven, en een aanmerkelyk getal werd gedood.

Ik ging vervolgens naar de Keiskamma, waar ik halt maakte gedurende twee uren. Gedurende ons halthouden verzamelden de Kaffers in groote getallen, en kort nadat wy marcheerden begonnen zy eene reeks van aanvallen op onze achter vleugels, versterkingen bekomende uit al de valleyen ter zyde op onzen weg.

Elke aanval werd gelukkig en dapper afgeslagen, en de vyand werd herhaaldelyk bestormd en teruggedreven door het 73ste regt., hetwelk op het laatste gedeelte van den dag de achterhoede uitmaakte. Het land, waardoor onze weg liep was zeer gunstig voor de Kaffers en voor hunne byzondere wyze van bosch-vechten. Ik gaf hen de schoonste gelegenheid om hunne sterkte te beproeven, daar ik de kolom liet halt houden, zoodra men op de achterhoede aandrong. De dag was drukkend warm, en de vermoeijenis wegens zulk een lange marsch van 23 mylen, werd vermeerderd door de noodzakelykheid om de gewonde te vervoeren op baren, door de soldaten gedragen. De aanvallen duurden tot na donker, en inderdaad onze achterhoede bleef schieten tot op een kleinen afstand van Fort White. Aan de post komende, marcheerde Kapt. Mansaugh van het 6de Regt. de post kommandeerende, uit, om ons met een voorraad ammunitie te voorzien—iets dat aan zynen kant groote bedachtzaamheid te kennen geeft.

Ons verlies op dien dag beliep op 8 dooden en 17 zwaar gewonden, behalve eenige die kneuzingen en ligte wonden ontvingen. De vyand heeft zeer zwaar geleden, en men zegt, dat verscheiden mannen van rang aan dien kant gevallen zyn. De stammen, welke tegen ons waren, bestonden hoofdzakelyk uit die van Kona, Stock, Anta, Botman, Soute, Sandilli en Seyolo.

Ik houde my overtuigd dat Uwe Excellentie verheugd zal zyn over den uitslag dezer patrouille. Wy marcheerden omtrent 110 mylen door het hart van des vyands land, vernielende zyne woningen, en hem met verlies verdryvende waar hy ons ook aanviel.

Het gedrag der troepen, geregelde en provisioneele, was al dat men verlangen konde. Ik verzoek byzonder ter kennisse van Uwe Excellentie te brengen de dapperheid en krachtdadigheid van Luitenant Kolonel Eyre, Kapt. *Faunce* (acting Majoor) en de officieren en manschappen van het 73ste regt., Luit. Kol. Napier, Br. Majoor Armstrong en de officieren en manschappen van de Kaapsche Jagers te paard, deden hun pligt op de gewone krachtdadige wyze.

De kanonnen werden met beleid gerigt door Brevet-Majoor Wilmot, R A.

Ik had alle ondersteuning van Kommandanten Davis en Ayliff en de officieren van de Inlandsche Ligtingen.

Ik moet Luit. Stokes van de Koninklyke Ingenieurs, den Adj. Kwm Generaal van myne Divisie, bedanken voor zyn grooten yver en activiteit. Na gisteren halt gemaakt te hebben te Fort White, keerde ik heden naar deze plaats terug, zonder eenigen verderen tegenstand van belang ontmoet te hebben.

Ik ben, enz.
(Get.) GEO. MACKINNON, Kol.

Aan Zyne Excellentie Luit. Generaal
Sir H. G. W. SMITH, Baronet, G.C.B.

THE

ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, MARCH 3, 1851.

NOTWITHSTANDING positive proof to the contrary, the *Graham's Town Journal* unblushingly persists in its aspersions upon the character of the Dutch Farmers engaged in checking the enemy. The charge against Mr. JOUBERT, of having attacked a friendly tribe, and the most slanderous imputations against him, based on this false premises, are repeated in the last number of that paper. Does the Editor know what baneful results such conduct on his part may produce? If not, let him reflect, and we have no doubt he will soon be convinced, if he be at all susceptible of conviction, that a little more of such vituperations as have been lately vented by himself and an able contemporary at this end of the Colony, will not only have the effect of creating that schism between Dutch and English, which would seem to be their object, but will also prove the ruin of the Colony.

We again subjoin an extract of a letter from Colesberg, proving beyond the shadow of a doubt, that Mr. JOUBERT, and those engaged with him, were fully justified to do as they did. Nay more, it proves that the Colony owes them a debt of gratitude for having so opportunely succeeded to crush one of the enemy's most formidable auxiliaries; to strike terror into the hearts of the tribes around, and to restore to comparative peace a great extent of Frontier. The effect, also, which the defeat of the Tambookies will have upon the rebellious Kafirs and Hottentots, must prove most salutary; and we therefore once more repeat, that parties should pause before they give expression to charges calculated to derogate the character of men who have deserved well of their country.

Were we disposed to retort, or rather to detract from the merits of the troops in Kaffraria, we might instance the leaders—Sir Harry Smith, General Somerset and Colonel Mackinnon. All these are men of valour, good and brave soldiers, who would deem it a disgrace not to face a foe, however valorous or numerous; but what, it may be asked, have they as yet effected,—beyond destroying Kafir huts and lands, capturing cattle of a friendly chief, knocking down some few of the enemy, and issuing elaborate general orders? All their plans for aggressive operations may not as yet be complete, and they may be preparing for action,—all this and much more we readily concede; but whilst this takes place the Dutch burghers are fighting the common enemy. They do not stop to cast blame upon the conduct of the Commander-in-chief or any of his distinguished officers, or to complain of their inactivity, and why then are they wrongfully and unjustifiably held up to scorn and contempt for doing their duty faithfully and conscientiously? Let the response be characterized by honesty of purpose.

The following is the extract alluded to:—

Extract from a letter dated Colesberg, 19th February, 1851:

The following is a copy of a letter from Adam Kok, the Griqua Captain, who went with 200 of his men with Major Warden in the Smithfield District, to one of his subjects. The letter is dated the 15th instant, and the latest intelligence received:—

"We had an engagement yesterday with the Tambookies, when two Griquas, two Boers, two Fingoes and two English were killed, making a total of eight men killed. One Griqua was shot by a Boer, also one Englishman. We killed 20 of the Tambookies and ten more were killed by Moseh's brother "Poussanie," making the total number of killed 30 Tambookies and between 40 and 50 wounded. Major Warden wishes to cross the River and follow them up, and wants me to join him, but I objected, not knowing what just now may further happen."

Gideon Joubert came in late last night, and he gave me the following information. He has captured 3000 cattle; the papers say, they were friendly Tambookies that he attacked, but this turns out perfectly untrue, as will appear hereafter, not having time just now to give a lengthy report; suffice for the present to say that Joubert, Olivier of the Albert Boers, and others made three or four divisions and again penetrated the enemy's country, having, together with the former expedition, captured upwards of 9000 head of cattle, many of which were identified as having been stolen from this district by the Kafir servants who left just at the breaking out of the war; about 400 horses, some of which were also identified, killing 394 of the enemy; many rebel Hottentots were among the slain. The Chief "Cole," who led on his men, took a deliberate aim at Commandant Joubert, but missed. Joubert returned the shot and brought him down;—also, Cole's son, two captains and one councillor. These characters were identified by the Missionary and Fingoes living in that part, therefore there cannot be a doubt; in fact, the enemy were routed in all parts, and such has been the effect that the Chief "Manelle," who is the head man of the late Bitterhout's Tambookies, and admitted that his people had been plundering the colony, but not declared war against the Government, had offered Fieldcornet Olivier 2000 head of cattle as compensation for the losses sustained by the Albert Farmers by depredations, provided he would suspend all further operations—for the next twelve days, when the cattle should be delivered over and his tribe trek over the "*Bashee*" Olivier has consented, consequently until the twelve days have expired, no more operations will be carried on by the Boers.

[The above is very important news.—Joubert's account is very interesting and shews he acted with great discretion before he attacked the enemy, and there does not exist a doubt that the Tambookies, who are called friendly, are all with the war party, and they actually attacked Joubert after he had passed their country and entered the enemy's; thus stronger proof is not necessary.

The following additional particulars are given in an extract of a letter from Colesberg appearing in the *Cape Town Mail* of Saturday last:—

"In passing through that part of Tambookieland which belongs to the late chief Umtirara's widow Nonnesi, she and all the women came out peaceably to meet him (Joubert) and his party, with dancing, songs, and apparent friendship; but the men were not to be seen. She said, that they were all peaceable and friendly. Passing through their country, he came into Mapassa's, and had there to deal with hostile Tambookies, and, with some slight skirmishes, took a good many sheep, oxen, and horses. In coming back, however, through the same chieftaness's country, the women still were friendly, at least in appearance. The missionary also informed him that the men were out collecting their cattle, and, he believed, did not intend any mischief, and he hoped his men would not fire on them, even if they saw some in the bush. (In coming to a kloof, however, his party were fired on, and many of the sheep, &c., driven off. The Boers and Englishmen from Colesberg district and town, then attacked these pretended friendly Tambookies, and had a battle for about two hours and a half; when the Tambookies were utterly routed. It is said, that between 3 and 400 dead and severely wounded were counted on the ground. The most singular thing of all is, that though some of the men of the Commando had bullets through their hats, or clothes, and though some of their horses were shot, but one single Boer was wounded. A Tambookie, at about thirty or forty yards from him, fired at him, but aimed so badly, that the ball first struck the ground between them, and then rising, wounded the Boer on the outside of the hip. The Boer shot the man dead, and cut out the ball from under the skin with his pocket knife. The Commando then made a sweep of the enemies' cattle, and took between 9 and 10,000 oxen, and have brought them into the colony; it is said also, about 300 horses; many of the oxen and horses being stolen colonial ones, and some recognized at once.

"The Tambookies sued for peace; but Mr. Gideon Joubert refused to enter into any treaty; and it is said that he intends, at the beginning of next month, to proceed against the whole of the Tambookies, with a large commando force, and with fresh horses, as their present ones were worn out with fatigue."

It is said that the Governor has issued instructions for the purchase of 150 horses, for the service of the troops on the frontier, and that Messrs. Field and Hope have started to the country to make the necessary purchases.

When the farmers beyond the Vaal River were last year accused of having driven Mr. Fredoux, the French missionary, out of the country, because they were opposed to the Gospel being preached to the natives, we advised the public to give no credence to such statements, reminding them of previous wholly unfounded charges made by base slanderers against their expatriated countrymen.

We advised Mr. Pretorius, whose name, as the leader of the farmers in that region, had been connected with that charge, to leave no means untried to clear himself and his countrymen of it in a manner the most satisfactory. Whether our advise reached Mr. Pretorius, we know not, but it affords us much pleasure to perceive that the paper which has been instrumental in propagating that slander "with the fullest confidence," now has to place the world in possession of the fact, that, so far from entertaining any wish to obstruct the good work, the majority of the farmers beyond the Waal have publicly expressed their desire to aid in the propagation of the Gospel amongst the natives. The opposition offered to Mr. Fredoux now appears to have resulted entirely from the farmers' unacquaintance with the object of his travels in those distant parts, and by no means from a desire to keep the natives in a state of utter ignorance.

"Mr. Pretorius," says the *Friend of the Sovereignty*, "had expressed regret to the Rev. Mr. Fredoux, of Motito, that Mr. F. had been formerly obstructed in his journey through the Interior, and we have been furnished with an authentic copy of Mr. Pretorius's letter to Mr. Fredoux. Its perusal will, we are sure, afford pleasure to every Africander and Englishmanin South Africa."—It is as follows:—

Magaliesberg, 26th Dec., 1850.

To Mr. Fredoux, Missionary.

SIR,—In your late visit to this country, you happened also to come to me at my place, but did not acquaint me with your intentions, which I ascribe to deficiency in the language. On your way you were stopped by a number of the inhabitants of this country; the people were not acquainted with you, and came to request me that you should turn back. I wrote you this in a friendly way, and you agreed to the request. I am now become better acquainted with your intentions, it was never my intention to oppose the Gospel, but myself to assist in promomoting it; should you choose again to come hither for that object, I shall have it more in my power to assist as matters amongst ourselves are now also in a better state.

I remain with much eststeem,
Your obedient Servant,
A. W. J. PRETORIUS,
Com. Gen.

The following taken from the *Banner* of the 8th and 15th, and the *Morning Chronicle* of the 16th January, comprises the main points of European news received by the mail steam packet *Propontis*, which arrived here on Saturday last, having accomplished the voyage in 42 days:—

The last crisis in Paris is over, and the result will inevitably be to fortify the position of the President, who, somehow, in all the falls he tries with his opponents, remains uppermost. In the present instance, the chances at first seemed considerably against him, but he has at length recovered himself, vanquished his adversaries, and gratified his ambition. Such victories, nevertheless, are dearly purchased, even by a ruler, for in proportion to his success will be the enmity created by the mortification which attends it. Thus, by degrees, he is multiplying his foes and increasing the grounds of quarrel. In the present instance, however, it is but just to confess that he occupied a position which must have been very unsatisfactory, as it was not seldom derogatory to his dignity as the head of the Republic. It was occasionally difficult to determine who was head and chief, whether he or the Commander; that point, however, is at length settled, and settled in a manner which cannot fail to contribute to the establishment of order; for supreme Government must rest somewhere, if the State is to work; co-ordinate power cannot fail to be as fatal to the peace and happiness of France as it proved in every instance in which it was tried amongst the ancient Romans. The General appeared to view the President as a sort of usurper in embryo, and made it a study less how to please than to mortify his master—a master who, it must nevertheless be confessed, but seldom forgot what was proper to himself and his office.

The *Moniteur* contains the President's decree and signature for the following appointments:—Foreign affairs—M Drouyn de L'Huys. War office—General Regnault de St. Jean d'Angely. Marine and Colonies—M. Ducose, representative of the people. Public Works—M. Magne, late Secretary of the Finance. M. Boileau, member of the municipality and Department of the Seine. Of the late Cabinet, Baroche, Fould, Rouher, and Parrieu, retain office.

Another decree, which is countersigned by the Ministers of the Interior (Baroche) and of War, revokes the decree by which the National Guard and the troops of the First Division were united under one command. This decree abolishes the post hitherto held by General Changarnier General Perrott takes the command of the National Guard. The troops of the First Division will be commanded by General Baraguay D'Hilliers. General Careles will retain his post.

The Commander-in-Chief General Baraguay D'Hilliers, has addressed a general order to the army of Paris. He explains the object of his mission; he protests that he will maintain the discipline which his predecessor has established; that it is his intention to uphold the authority established by the Articles of War, that he will respect and cause to be respected the rights and powers established by the Constitution, and that he will give his energetic support to the authorities in the execution of the laws.

Throughout the Continent things are generally quiet, although underground there is no diminution of the dissatisfaction; but the state of things is such as to leave society undisturbed, to pursue its peaceful purposes, and the friends of the respective countries to carry on their social meliorations.

From Rome there is nothing particular. An exemplary abstinence is manifested with respect to popular opinion concerning the present movement which is going on in England But the abstinence of the Vatican is compensated by the outspeaking of Ireland.

From America there is nothing important beyond the fact of a very heavy storm at New York, which has proved the cause of great loss, flooding the wharves, and damaging many ships in the harbour.

The principal thing in the West Indies continues to be the cholera, which had so fearfully ravaged the country. As yet there is no correct estimate of the mortality; and there seems reason to believe that, as usual, in the absence of figures, fear has led to excessive exaggeration.

The agitation relative to the Papal Hierarchy has of necessity abated, forasmuch as the work is now completed. The fire has burned itself out by covering the entire territory of Britain; but when we say the agitation has ceased, we hope it is not to be concluded that there is an end of the question. This is only the first stage. The nation will now wait till it see what the government have in reserve upon the subject.

Considerable fears begin to be entertained respecting the intentions of the Government. It is questioned whether Lord John will have the necessary courage to break through the obstacles which will be thrown in his way, both in and out of the house. The *Record*, whose services in this matter have been pre-eminent, has been endeavouring to brace His Lordship up to the necessary point, appearing to have confidence in himself, but to estimate very strongly the difficulties which will attend the carrying out of his convictions of what is best, and the probability of a mischievous compromise, which while it will neither meet the case, nor satisfy the country, will only tend to damage the Government.

GERMANY.

SETTLEMENT OF THE DANISH QUESTION.

The Austrian and Prussian Commissaries, having allowed two days' consideration to the Provisional Government of Holstein, to accept or reject the propositions made in the name of the German Diet, which delay expired on the 11th instant, at two p.m., the Provisional Government submitted those conditions to the decision of the Chamber of Representatives at Kiel on the 10th. Those conditions were—1. Immediate cessation of hostilities against Denmark; 2. Withdrawal of the Holstein army from the Schleswig territory, relinquishing all its positions on the Elder; 3 Reduction of the army two-thirds; 4 Dissolution of the Chamber of Representatives at Kiel; and, 5. Immediate cessation on the part of Holstein of all warlike preparations.

The Assembly was convoked at 8 p.m. on the evening of the 10th, and the discussion, which was very animated, lasted till near 6 o'clock on the morning of the 11th, when submission to the above five points was adopted by 47 votes against 28.

It was observed that the Duke of Augustenberg, a member of the Chamber, and one of the chief promoters of the revolution, spoke for submission, and thereby induced two or three members to vote with him.

M. Beseler, who may by regarded as the leader of the war party, immediately tendered his resignation and left Kiel. Count Reventlow was called upon to take charge of the Provisional Government.

This solemn vote of submission on the part of the Chamber and the Stadtholderate to the demands of the Federal Diet will re-establish the *statu quo ante bellum* in the Duchies—in other words, obedience to the royal authority of Denmark, as it existed before the revolution. The King of Denmark has already appointed a Commissary-General to govern the duchies of Holstein and Lauenburg in his name. Count Reventlow Criminill, formerly Minister of Foreign Affairs at Copenhagen, has been invested with this important office. The Austrian corps of intervention, under General Legeditch, continued to advance.

Mr. FAIRBAIRN had an interview with Earl GREY, at the Colonial Office, on the 2nd of January, and it is said, that he reports matters as going on favorably.

A PIRATE OFF THE CAPE.

The St. Helena *Shipping List* gives the following startling intelligence, contained in the report of the shcooner *Henry Curwen*, (from Mauritius bound to London) which touched at St. Helena on the 14th ult.—

"Jan. 1, 1851,—lat. 34 56 south, long. 18 30 east, —at 10 a.m., a strange sail bore down on us, and discharged a gun from the starboard bow, and immediately hove to. I ran under his lee, when he sent a boat alongside, with nine men, armed with cutlasses They came on board and took six casks water, and a bag of bread. I saw 4 guns on his deck, and a long tom amidships with a crew of from 50 to 60 men, and a number of negroes on his decks. From those appearances, I concluded that the vessel was a slaver. She was a Spanish brig, a very fine vessel, painted black, with a small red streak, and about 250 or 300 tons. She left me about 1 o'clock, and held on a N. W. course."

Thus an English vessel has been stopped and plundered by a private within about thirty miles of Simon's Bay, where two of Her Majesty's vessels of war (the steamers *Hermes* and *Dee*) were lying at the time. Of course neither their commanders nor the commodore of the station could possibly prevent such a casual outrage. But the fact is significant as showing what might be expected, if the vessels of the blockading squadron were to cease cruising along both the eastern and western coasts of this continent. Every slaver would, when opportunity served, become a pirate; and the great commercial routes of the Indian and Atlantic oceans would be rendered so unsafe that the blockade would speedily have to be re-established, solely for the protection of British commerce.—*Shipping Gazette.*

FRONTIER AFFAIRS.

An express came in this morning from head quarters bringing information to the 19th instant. It appears that there had been rather a severe affair with the Kafirs, who attacked the division under Col. Mackinnon on the 17th instant as he was proceeding from Fort Hare to King William's Town. Col. Mackinnon was attacked, according to the information contained in private letters received (very little official information has been received) by all the Gaika Tribes, and the people of the Slambie Chief, Seyolo, between Fort Hare and Fort White, reaching the latter place at half past 5 on that evening. The position taken up by the enemy is said to have been highly favorable to them. They attacked the troops in the rear, but the enemy, after keeping up an almost incessant fire for 12 hours, met with a severe repulse, and lost, it is said, more than 100. The 73rd Regt under Col. Eyre, behaved most gallantly. A Kafir, supposed to be a chief who led one of the last attacks on this Regt. was killed. The enemy are reported to have dared the 73rd to advance. The Fingoes captured more than 400 head of cattle. We are sorry to learn that of this gallant regiment one private was killed, and six wounded. No officer was hurt. The principal attack of the enemy appears to have been on the rear guard, which is reported to have been at one time in a critical position (composed, it is stated, of the Levies), and would have been destroyed had not the 73rd opportunely arrived to their aid, by throwing themselves between the Levies and the enemy. The accounts as to the number of killed vary from 8 to ten—seventeen were wounded. One report at King William's Town gives the number of the enemy killed at 150,—and that on our side, only seven killed, and fourteen wounded. One account gives the number of killed at ten, and ten wounded. The enemy, it appears, took Colonel Mackinnon rather by surprise, and fought desperately—there was a good deal of hand to hand fighting The troops took no cattle. It also appears that a body of four hundred Fingoes, from Fort Peddie, had marched to co operate with Colonel Mackinnon, and this officer was to meet these auxiliaries at the Quebegha, but the troops were attacked before they got there. The Fingoes however crossed the Keiskamma and took, as before mentioned, more than 400 head of cattle without opposition, it is said belonging to Umlangeni, this man and Seyolo having just left the spot with their people to attack Col. Mackinnon. It is reported that nearly all the Gaika cattle were in the neighborhood of the Kei. Macomo, it is stated, was at one of the attacks on Whittlesea, and Ante was on his way thither when he met the former chief returning. Col. Mackinnon had 2,500 with him.

We are not acquainted with the precise spot where the attack was first made upon Colonel Mackinnon, but this officer seems to have sustained a series of attacks nearly the whole distance between Fort Hare and Fort White.

Report says that a body of Zulus had crossed the Umzincula and had been stopped at the Umzimvoobo, but from what cause we are not informed. In fact we believe than no certain intelligence of the movements of this force has reached head quarters.—*Cape Frontier Times, Feb. 22.*

We congratulate our fellow colonists at Graaff Reinet and other parts that they are now honorably hastening forward to assist in the general defence of the country.

By accounts from Fort Hare received yesterday we learn that a strong detachment of 1200 under Major General Somerset, and a large burgher force (probably about 1000 men) under Field Commandant William Bowker, who was at that place, were to march before daybreak yesterday morning to attack the rebel encampment at Blinkwater. It is therefore hoped that some decisive hostilities against the enemy will be the result.—*Ibid.*

King William's Town, Feb. 19, 1851.

SIR,—I have the honor to report the operations undertaken by the Division under my command since the 13th.

I proceeded on that day with five Companies 73rd Regt., 200 men of the C. M. Riflemen, and two six-pounders, the European Provisional Levy, and the Cape Town, Riversdale, Swellendam, Genadendal and Fingoe Levies, in all amounting to about 2,750 men, to Fort White.

On passing through the Debe Neck, a considerable body of Kafirs assembled on the right to molest us on the road through the pass. Two shells and a spirited charge by the C. M Riflemen and the Fingo Levy set them to flight. I reached Fort White without further impediment.

On the 14th inst. I proceeded from Fort White by the middle Drift of the Keiskamma to Fort Hare. Large bodies of mounted Kafirs appeared on the heights on our right, near the Kareiga River, but some well directed shells and an attack by the C. M. Riflemen, supported by the 2nd Corps of Native Levies, soon dispersed them. I destroyed all the habitations on this road, which was very thickly populated.

On my arrival at Fort Hare I reinforced Major General Somerset with the European Levy of 400 men, as directed by your Excellency. On the 15th inst. Major General Somerset having expressed a desire that we should make a combined movement on the Chumie Valley, I placed at his disposal the 1st Corps of Native Levies, and proceeded with the remainder of my division up the Chumie Valley, keeping on the high ground to the right. I met with no opposition, but had the satisfaction of destroying the huts and laying waste the fields of the ruthless savages who so treacherously murdered the military Settlers of Woburn and Auckland, with whom they had been living for the three previous years on terms of apparent friendship and cordiality.

I bivouacked for the night near the Chumie Missionary Station. I do not advert to Major-General Somerset's operations on this day, as he will report them himself.

On the 16th idstant. I returned to Fort Hare. On the 17th instant I took the road by the Broad Drift of the Keiskamma to return to Fort White, in order to carry the war into the hitherto untouched countries of the rebel chiefs—Botman, Kona and Tola. On reaching the neighbourhood of the Umjunga River, near Botman's kraal, a fire was opened on the column from a strong rocky high ground, on the right of the road, and several large bodies of Kafirs simultaneously appeared on the hills on our left. I sent the Cape Corps out on both flanks to get round the hills into the enemy's rear, and extended the infantry in the bushy and rocky ground which he occupied. After a spirited contest the Kafirs were driven out of their lurking places at all points, and a considerable number killed.

I then proceeded to the Keiskamma, where I halted for two hours.

During our halt the Kafirs collected in large numbers, and soon after we marched they commenced a series of attacks on our rear flanks, receiving reinforcements from all the lateral valleys on our road.

Every attack was most successfully and gallantly repulsed, and the enemy was repeatedly charged and driven back by the 73d Regt, who towards the latter part of the day formed the rear guard The country through which our road passed was most favorable to the Kafirs, and to their peculiar mode of bush-fighting. I gave them the fairest opportunity of trying their strength, as I halted the column whenever the rear was pressed. The day was oppressively hot, and the fatigue attendant on a long march of 23 miles was increased by the necessity of transporting the wounded on litters borne by the soldiers. The attacks continued till after dark, and indeed our rear guard continued firing until within a short distance of Fort White. On approaching the post, Captain Mansaugh of the 6th Regt., commanding the post, marched out to meet us with a supply of ammunition—a proceeding evincing great forethought on his part.

Our loss on this day amounted to 8 killed and 17 wounded severely, besides some who received contusions and slight wounds. The enemy suffered very heavily, and several men of note are said to have fallen on his side. The tribes engaged against us were principally those of Kona, Stock, Anta, Botman, Sonto, Sandilli, and Seyolo.

I feel confident your Excellency will be gratified at the result of this patrol. We marched about 110 miles through the heart of the enemy's country, destroying his habitations, and beating him off with loss wherever he attacked us.

The behaviour of the troops, regular and provisional, was all that could be desired. I beg particularly to bring to your Excellency's notice, the gallantry and efficiency of Lt. Col. Eyre, Capt. Faunce (Act Major), and the Officers and men of the 73d Regt, Lieut. Col. Napier, Bt.-Major Armstrong, and the officers and men of the Cape Mounted Rifles, performed their duty in their usual efficient manner.

The guns were ably directed by Bt.-Major Wilmot, R.A.

I received every assistance from Commandants Davis and Ayliff, and the officers of the Native Levies.

I have to thank Lieut Stokes of the Royal Engineers, the D. A. Q. M. Gen. of my division, for his great zeal and activity. After halting yesterday at Fort White, I returned to-day to this place, without meeting with any further serious resistance.

I have, &c.

(Signed) GEO. MACKINNON, Col.

His Excellency Lieut. Gen.
Sir H. G. W. SMITH, Bt., G.C.B.

GENERAL ORDER.

Head Quarters, King William's Town,
February 19, 1851.

The Commander-in-Chief having directed a large force under the command of that able and distinguished officer, Col. Mackinnon, to march from King William's Town for the immediate purpose of conducting a reinforcement of the Royal Artillery and a battalion of the newly raised Levies, composed chiefly of Englishmen, to Fort Hare, and upon the return of the force of harassing and attacking the enemy, should he appear, has great satisfaction—having received Col. Mackinnon's report of his six days' consecutive operations—in expressing his marked approbation of the soldier-like manner in which this service has been carried out. The conduct of Lieut. Col. Eyre and the 73d Regiment affords another of those bright examples which tend to perpetuate the honor and character of British Infantry, and to show their superiority over their enemies in every situation.

Col. Mackinnon particularly mentions Lieut. Col. Eyre, commdg. 73d Regt. and Capt. Faunce, acting Major of the same corps, Lieut. Col. Napier and Bt. Major Armstrong, of the C.M R., Bt. Major Wilmot, commdg the Royal Artillery,—Commandants Davis and Ayliff, commdg the Native Levies,—and Lieut. Stokes, of the Royal Engineers, D.A Q M. Gen. of the division. His Excellency desires to assure these officers that their services, which have been thus placed permanently before him, shall be brought to the notice of his Grace the Commander-in-Chief.

A very favorable field presented itself to Col. Mackinnon, after he had reached Major General Somerset's camp, for carrying on further operations, either on the Blinkwater or the Kat River, but that officer having received most positive orders from the Commander in Chief not to engage in any such operation, either single or in combination, he merely aided a movement of Major General Somerset on the Chumie Hoek, and then, as directed, commenced his march back to head quarters, keeping harassing the enemy on the way, burning his kraals and visiting him with the horrors of a war of which he is the author.

During Colonel Mackinnon's operations the whole of the force of the enemy here assembled to oppose him, and a quantity of cattle belonging to Seyolo and Umlangeni was consequently left exposed. A body of Fingoes from Fort Peddie, posted by order of the Commander-in-Chief to co-operate with Col. Mackinnon, made a successful inroad into the enemy's country and carried off 440 head of cattle. No warfare requires more energy and exertion than that waged against Barbarians, and His Excellency congratulates Col. Mackinnon and the Troops upon the successful issue of these operations.

(Signed) A. J. CLOETE, Lt.-Col.
Dep. Q M. Gen.

C. H. BEARDY, Major Royal Artillery,
Commandant, Graham's Town.

FRIDAY.—Information has come to to-day from Fort Hare, largely confirmatory, we are glad to say, of our sanguine anticipations in reference to the report brought down by Mr. Shepstone, purporting that General Somerset had directed the cessation of hostilities against the rebel Hottentots at Shiloh. As a key to this extraordinary report, it is now stated, that some time ago a representation was made to General Somerset by the Rev. Messrs. Read and Thomson of the Kat River, to the effect that the military operations against Shiloh had not been warranted by any overt acts of the Hottentots there; that undue severity had been used; and that many of the supposed rebels had maintained unbroken fidelity, and were ready and willing to rank themselves on the side of the Colony against the common enemy. This, it is said, was the *purport* of the communication, on which a despatch was forwarded by General Somerset to Capt. Tylden, the Commandant of Whittlesea, directing him, *if the Hottentots remained passive*, to cease hostilities; but not, as is stated, giving him any instructions to restore the captured cattle. It is now affirmed, that Capt. Tylden has entirely misconstrued these instructions, and that he has not exercised that discretionary power with which by fair implication he was duly invested. It is further stated, that the representation made to General Somerset by the Rev gentlemen named, was based on a report fabricated by a Hottentot who had fled from Shiloh to the River, and who told there a tale of horrors, the pure invention of his own brains, but to which it would seem the Missionaries named gave implicit credit. This is the explanation now afforded, and is satisfactory, inasmuch as it gives distinct assurance that the rebels, who have already brought such dire calamities upon the country, will not be screened by the arm of authority from the punishment their crimes so richly deserve. The report has, however, done already serious mischief. It has damped the ardour and weakened the energies of our brave men in the field, and it has enabled the enemy to recover from his panic, and to concert fresh measures for the destruction of the white man, and subjugation of the Colony. These matters require looking to carefully; for the colonists are not just now in a temper to endure either tampering or trifling. Their ALL is at stake in this contest,—they are engaged in a death struggle, and their motto is—"Conquer or die!" Mr Shepstone left town on Thursday morning for Head quarters, and we have little doubt but ere this he is in possession of such instructions from His Excellency the Governor, as will decidedly rectify the *mistake*, and repair, as far as it can be repaired, the mischief already occasioned.

Information has also been received, to the effect that Commandant Bowker and Colonel Sutton had gone over from Fort Beaufort to Fort Hare, where with General Somerset a plan of attack on the rebel camp in the Blinkwater had been decided on. The several divisions were, we understand to move towards their respective points of attack this morning, and the attack was to commence at 3 o'clock a.m., this day (22d).—*Graham's Town Journal.*

The notorious SAMUEL YOUNG, now under confinement in the Graham's Town Prison, has been recently delivering himself of the following sentiments:—

He stated that he was of the Gaika tribe—that Sandilli was their only recognized chief, that by the laws of the Kafir nation their chief should be the son of a chief, and that the Kafirs would obey no other.

That when the Governor deposed Sandilli, and nominated Browulee as chief, His Excellency acted ignorantly, as he should have known that no Kafir would obey an English chief. That if the Queen of England were deposed, and a Kafir chief appointed to rule the English people, he (Young) was certain that Sir H. Smith would be the first to resist it. He also said that the Governor acted still more unwise in appointing Sandilli's mother Regent.

When Young was asked if he considered the Kafirs were prepared for war at the time they rebelled, he said he knew they were not, as they had not recovered from the losses they sustained the last war, and that many of their cattle died in consequence of the drought, but that they contemplated a great war when they should be sufficiently recovered; that Sandilli was a great chief, the next to Kreli, and though Kreli was sitting still, yet in the end he would join Sandilli. Young also says that he considers the Kafirs will not surrender, as they now expected no mercy.

The above has been furnished to us, but to which we do not attach any very great importance. The party giving utterance to it was named after the Rev. S. Young, formerly Wesleyan Missionary in Kafirland. He was brought up by this gentleman—speaks English fluently, and can read and write. We are sorry to remark, however, that his *education* has done him much good, as despite the most favorable opportunities for improving his circumstance, he disappoints all his friends, and shows far more of the Kafir than ought to be shown by one who has enjoyed the advantages of civilized life.—*G. T. Journal, Feb. 22.*

The critical period of the war seems at length approaching. Hitherto all that the troops in the field have been able to accomplish is holding the ground already occupied in Kafirland, and thus checking the progress of invasion till a sufficient force could be obtained for ulterior operations. Such a force has now been assembled; the Hottentot, Fingo, and European levies have increased the number of troops at the disposal of the Governor to nearly 6,000 effective men. Besides these, the Burghers are coming in considerable numbers to the front. Roused from an apathy which resulted simply from ignorance of the real extent of the danger, the brave men of Cradock, Somerset, Graaff-Reinet, Colesberg and Beaufort West, are mustering under their own tried leaders, and will soon turn back the tide of invasion from the North-eastern Frontier. The Graaff-Reinetters especially are setting a noble example, and might well retaliate with scornful emphasis on the scribes who in their frenzy of ultra-loyalism have dared to insinuate the charge of disaffection against men who will look in vain for their libellers in the field of action.

The few moves already made by His Excellency have ended in the shooting of a Kafir girl by accident, and the capture of cattle from a friendly chief, and the opportunity which Seyolo gave the troops near King William's Town to turn the affair into a second Gwanga, merely resulted in the troops maintaining their ground. It is with anxiety, therefore, we look to the recommencement of active operations, especially now that his Excellency has been deprived of the expected assistance of the Zoola allies to create a diversion in the rear of the enemy.—*P. E. Mercury.*

A Kafir spy was taken and brought into Uitenhage on the 10th instant, who states that it is the intention of the Chief Botman to make war with the Colony, "such as never was before." He had been sent to warn the Missionary at Enon, Mr Lehman, to leave that station, as he (Botman) was amicably disposed towards him and his people. This prisoner was one of four men (two were shot and one escaped) who came from Kaffirland on the 4th inst. He stated in conversation that there were nine hundred Kafirs in the Addo Bush, and that it was their intention to cut off all communication between Graham's Town and Uitenhage, and to attack the latter town.—*P. E. Telegraph.*

Important Intelligence:

Cape Frontier Times Office,
Tuesday, 25th Feb. 2 p.m.

We give below some important information from Fort Armstrong received during the night. It will be seen that the war against foes and rebels has now commenced in earnest, and it is earnestly hoped that Major General Somerset will be enabled to prosecute the war with vigour, and further, above all, it is expected that no undue mercy will be shown to the traitors who have wantonly and wickedly disturbed the public peace. The country owes a debt of gratitude to the brave citizens under Messrs. W. Bowker, D. Pringle, and Walter Currie, and others, which we trust will not be unremembered at a happier season.

Mr. Walter Currie, with the party of Graham's Town volunteers, were in the action against the rebels when General Somerset came up. Captain Carey, CMR., Capt. Fisher Barrack-master, Fort Beaufort, Lieut. Jesse, R.E., Mr. W. R. Thompson, Jr., Mr. W. Black, and Mr. A. W. Hoole, attached to Major General Somerset's Staff as Kafir interpreter, also volunteers from this place, volunteered to storm the fort under Major Somerset, who most gallantly led the attack, having himself volunteered to do so. Mr. Sparks, also a Graham's Town volunteer, was also actively engaged. We understand that Major Gen. Somerset, before he marched from Fort Hare, assembled the CMR., and informing them of the destination of the troops, gave them to understand that those who from having connections in the rebel camp, did not wish to engage in the proposed service, were to fall out of the ranks, and for so doing he should think no worse of them. Only six stepped out; and the whole of the CMR. engaged against the rebels, behaved by all accounts nobly.

Extract of a letter dated Fort Armstrong, 23d Feb.:—We found the Burghers engaged with the rebels and Kafirs about Balfour. They had been very hard pressed by overwhelming numbers, but now recommenced with fresh courage. We drove the enemy back, some of whom got into Fort Armstrong joining those who had remained in the Fort. On our appearance two of the leading men came out with a white flag, upon which Major Somerset rode forward with one man to ascertain the state of the place. The rebels and Kafirs were mixed up with the loyal people, and we had to allow the well disposed to collect and come out, with the women and children of all classes, and there was difficulty in keeping the Fingoes from rushing upon them. After this was done Major Somerset stormed the place with a company of the European Levies and the C.M.R., who to a man behaved in a most gallant manner. There were several in the Macguire Fort and tower, all of whom, with the exception of two, were killed, these two we got out this morning from the tower alive and unhurt."

Extract of a leter dated Fort Armstrong, Feb 23d, 1851: "* * * Yesterday was a day the like of which I wish never to experience again. We left Post Retief about 11 o'clock on Friday night, and reached the rebel camp at Balfour at day-break, and commenced our attack. The firing on both sides lasted for 9 hours. At last we had to make a rush on them, which was done in style, the enemy flying in all directions, making for Fort Armstrong, but which place they could not all gain. We then attacked the Fort and took it by storm We were about 3 hours storming this place. I must tell you that by the time we commenced storming the Fort, Major General Somerset came up and attacked with the big guns, but the enemy could not stand our fire. This is a great victory. Four on our side were killed, viz,—two Fingoes, one Dutchman, and one Englishman of the name of John Niland, and 14 men wounded,—about 14 horses were also wounded and killed. The two battles lasted for 12 hours. We were about 20 hours from the time we left Post Retief till the time we off saddled. I never was so knocked up in my life. B and G. are at Brown's old place in the Tarka. All the Kafirs have left that place. The cattle are all right except a few. * * * Mr. Brown is with us. About 150 Hottentots have surrendered, and they keep coming in. About 150 Hottentots and Kafirs have been killed in the affair. We have somewhere about 300 Hottentot women. We destroyed the fort by fire. A great many men, women, and children, were destroyed by fire in the fort. Three white men are taken."

The following communication describes the movements of the Burgher force previous to its junction with the military, and capture of Fort Armstrong.—

"Wednesday, Feb. 19th, Muncazana.—Mr. Bowker arrived from the General with orders to move on to the Kat River.

20th Feb.—All hands got under way at sun rise, nothing particular occurring—moved up Waterkloof to its source, out-spanned for breakfast under Busk-neck. Started again about 12 o'clock—passed Mr. Bear's place, which has been burnt to the ground—and pulled up at Kraal-hoek for the night,—Heugh's and Ziervogle's Burghers keeping a-head of us all day, and are out of sight, in the direction of Post Retief.

21st Feb.—Started at daylight, reached Retief in about three hours, and found mustered here about 800 men, mostly mounted, (200 Fingoes, 200 English, 400 Dutch). Mr. Wilson held service in the morning; in the afternoon had a meeting of the Commandants, and decided on the manner of attack. A general attack to be made to-morrow at daylight. Major General Somerset, with 1,800 men, will come from Fort Hare on Fort Armstrong, while our men, under their respective Commandants, move upon Balfour, within two miles of Fort Armstrong.

22nd Feb.—Started, when the moon rose, about 12 o'clock, and reached the rebels—both Hottentots and Kafirs—at Balfour at daylight. The Kafirs were taken by surprise, and for about an hour we had it all our own way, until supported by a lot of rebels from Fort Armstrong, when we were obliged to defend ourselves and make two or three charges to clear some rocks where the enemy were annoying us. About 12 o'clock we drove the enemy helterskelter into Fort Armstrong, where we were met by Major General Somerset with about 1,400 men and 2 cannons: and in less than two hours after, the fort was carried, sacked, and burnt down—and altogether we have made a pretty example of the Kat River people of this post. In the Burgher force with us we had 4 killed and 14 wounded. Many horses were shot dead and a great many wounded. I have only found 90 Rebels dead, but of course many must have fallen and many wounded unknown to us. Two fellows held out in the Tower until this morning, when they were captured and are to be shot immediately. A great many gave themselves up, both last night and this morning. The 23d,—at least 200 rebels,—amongst them 2 Englishmen, Adam Paraughter, and many other fellows I know. What is to be done with them I know not. I don't think the Hottentots will fight any more. None of us are hit nor any of the Bowker's, but hot work it certainly was. Two of my party's horses were shot, forming a position the Hottentots held. Young Niland was with me when shot dead. Had it not been for some cowardice * * * not so many of us would have been hurt. Five of my men from Town, viz., Manuel Thorp, William Edwards, William Noble, Fredk Noah, —— Kirkman, (Mr. Blaine's substitute) in the hour of danger deserted and fled, with a number of Dutch, in the direction of Post Retief, and have not been heard of since. * * * We have made a splendid example of this lot of rebels. We captured a great many horses, sheep, cattle, goats, wagons, and plunder of all kinds."

Another letter from the scene of action states, that "90 or 100 of the enemy's dead bodies were counted. None of the Bathurst or Graham's Town party were hurt."

From Head Quarters intelligence was received also during the night up to the 22d inst., by which opportunity we have received a few further particulars of the late victory (the Kafirs say it was a defeat, and that the Kafirs drove the troops out of the Gaika district without their having captured a single head of cattle), of Col. Mackinnon over the Kafirs. The number of the enemy, if we are to judge from private accounts, has been greatly over-estimated. Only 25 of the enemy are known to have been positively killed. Now divide 80,000 (being about the number of rounds said to have been fired on the occasion) by 25 and the result shows that it has taken 3,200 rounds to kil one man. It is expected that an attack on Seyolo will be made next week.

OFFICIAL REPORT.

Fort Armstrong, 23d Feb. 1851.

We took Fort Armstrong yesterday morning at 12 o'clock, having stormed it with the C M Rifles, headed by Major Somerset, supported by Burgher Volunteers and Levies. The Burghers were fighting from day dawn until I joined them. I was attacked before dawn at Chumie Ridge by a body of Hottentots, having two men and two horses wounded. This delayed me an hour and a half, and I did not join the Burghers until ½ past 10. The Fort was in possession of the enemy. We then stormed it with the C M Rifles. I shelled the Fort for some time. The Rebels then mixed themselves up with the women and children. The greatest trouble I had to contend with was to separate the women and children to save them from destruction before we could storm the place. The men in the Tower would not surrender, but kept firing upon us out of the loop holes. We could not take it. I was obliged to blow it up with shells. They fought desperately in the fort after it was stormed. We killed 27 Kafirs and Hottentots in the Fort, 9 in the tower. The Burghers had a desperate fight before I came up. Three men were killed and 14 wounded, with Fingoes. They had to contend against thousands, and fought most bravely.

I have 4 men dangerously wounded and 4 horses killed. Lt Pitt badly shot through the leg—also Daly and two native soldiers. I have upwards of 160 prisoners, 70 to 100 stand of arms, and 400 women and children. I have destroyed the fort and all its contents. We have several wagons but very few cattle but what fell into the hands of the Fingoes. Sandilli was at Philipton on the 21st, and gave his orders to the rebel commander, and it is supposed went back. I am busy to day arranging about prisoners, and women and children I believe the rebel band are much broken up and gone off to the Amatolas, but we had so hard a day yesterday I have not gone out to day. I shall clear the Elands River Country to-morrow and try to get at Elands Post. This I think must break the neck of the rebellion I have all their women and children; I shall keep them, which will bring the men out. I send this to calm the mind of the public

The brave conduct of the Burghers is beyond all praise; the whole colony is indebted for its salvation to the conduct of these Burghers for the last six weeks, particularly yesterday. (Signed) H. SOMERSET.

N.B.—By a memorandum on the outside of the despatch, which was sent off from Fort Armstrong at day-break of 24th Feb, the prisoners then amounted to 220.

WM. SUTTON, Lt. C.M.R.

Memorandum of killed and wounded on 22nd February:—

KILLED, 2 Burghers, 4 Fingoes, Total 6 killed.
WOUNDED,—5 Hottentots, (4 C M. R., 1 George) 15 Burghers, 5 Fingoes.—Total 25 wounded.
Maj. BURNABY, Graham's Town.

We regret to state that Mr. Strydom, the brave Dutch Burgher who was so severely wounded in Capt. Moolman's engagement with the Kafirs in the Zuurberg, died of his wounds at Commando Kraal. The thigh bone was broken by the ball, which latter was driven up into the stomach inflicting an internal injury that proved fatal. The deceased was a Winterhoek farmer, respectably connected. He died fighting gallantly in the service of his country. The conduct of Commandant Moolman and his party is beyond all praise. The party under his command were all young men, the deceased Strydom not being more than 21 years of age. The rest of the wounded we hear are doing well. The gallant Ferreira, who was severely wounded in the leg, still continued to load and fire his gun while on the ground, and with such effect it is said, as to bring down two or three of his foes. Those who have visited the scene of this action describe it as one of the most dangerous spots they ever saw, and from the position of the Boers they must have fought their enemy at a great disadvantage against fearful odds, the Burgher party being completely exposed, while the Kafirs were hidden behind rocks and in deep fissures. The three men wounded on our side are *all* said to have been shot by a rebel Hottentot, who was heard to cry out, that they (the enemy) had been playing before, but now they were in earnest. Some "good shots" were made by the Burghers, one Kafir being found shot dead by a ball through the centre of the forehead. Some idea of the Zuurberg country may be formed from the fact that the patrol which subsequently scoured that country was compelled, in some instances, to dismount and proceed on foot in single file, stopping frequently to avoid the branches which hung over the path.—*P. E. Telegraph.*

Teakwood, Stinkwood and Yellowwood Planks, Deals, &c.

FOR Sale at reduced prices at the Stores of PHILIP STIGANT.
54, Plein-street.

In the Insolvent Estate of JOHANNA SUSANNA FRANCKE, deceased, late Widow of JAN ADRIAAN VAN SCHOOR.

IN the course of this Month will be sold by Public Auction, the well known IMMOVEABLE PROPERTY of the above Insolvent.

Consisting of that extensive Dwelling House and Store with adjoining Hire House, situate Corner of Strand and Adderley-streets, over against the Custom House and Town Prison. The date and particulars will be advertized in subsequent papers.

V. SCHONNBERG, Sole Trustee.

TO LET,

THE Undersigned's convenient Dwelling House, situate in Leeuwe-street, well adapted for business or a private residence. Water is laid on. The premises may be viewed any day of the week. Apply on the spot.

J H. BUXMANN.

☞ His set of beautiful Glass SHOP CASES, COUNTER, &c. are for private sale.

Public Sale at Groenberg.

THE Undersigned having privately disposed of his Farm situate at Groenberg, has resolved to sell by public auction, on the spot, on FRIDAY, the 14th March next, his moveable Effects, consisting of: 1 Horse and 2 Bullock Wagons, one covered and two open Carts, 2 pair of Wagon sides, 2 teams of Harness, a complete smith's Forge, a Horse Mill, a Corn Harp, a Roller, a lot of sawed Timber, Ploughs, Harrows, &c., 10 trained draught Mules, an excellent saddle Horse and 6 draught and saddle Horses, a brandy Still complete, a lot of Fustage, &c.; Household Furniture of every description and what else may be offered on the day of sale

To purchasers for £10 nine months credit will be given with interest from the third month, provided the requisite Bills be given.

P. G. JOUBERT

Groenberg, Feb. 24, 1851.
Messrs. DE VILLIERS & HAUPT, Vendue Adms

NEW GOODS
Van der Byl, & Co.

ARE now landing from the *Diadem* a general Assortment of BRITISH MANUFACTURES, consisting of:—

NO. 3, 4, 6 Best Bleached Wagon Canvas,
Brown and White Punjums and Baftas,
Shirtings, Sheetings, Prints,
Voerchitz, different qualities,
BLANKETS, different sizes,
Starch, Blue, Pearl Barley,
WINTER Slop Clothing,
Fancy Fronts and Flowers, Caps,
Regatta, Brown and White Cotton Shirts,
Laces, Edgings, Braids,
Cambric and Cotton Handkerchiefs,
BOOTS AND SHOES,
Twine, Oil Cloths, Buttons,
Sewing Silk, Twist, Cords,
HOSIERY, of different kinds,
Reel Cotton, Threads,
Orleans, Alpaccas, De Laines
Pins, Needles, Hooks and Eyes
CLOTHS, DOESKINS, CASSIMERES
Flannels, Gros de Naples,
Baizes, Worsted Frocks
Hollands, Drillings
GLOVES of various kinds
Bandanas, Ribbons
MOLESKINS, Corduroys, &c. &c. &c.

VAN DER BYL & Co.

GUNPOWDER.

THE Undersigned have always on hand CURTISS & HARWEY'S Canister and Course Tower Proof GUNPOWDER, in Bond or Duty Paid.

VAN DER BYL & Co.

PUBLIC SALE,

In the Insolvent Estate of ERMINA ROODE, Widow of the late A. E. OEST.

THIS DAY, the 3rd MARCH, 1851, the Undersigned will cause to be sold at No. 15 Zieke-street, all the Moveable Property belonging to the above Estate, consisting of Mahogany Chairs, Sofas, Tea and Sofa Tables, Carpets, Bedsteads, Stretchers, Wardrobes, Looking Glasses, Washing Stands, further Glass and Earthenware, Kitchen Utensils, and a great variety of Moveables too numerous to describe.

FRED. J SCHEUBLE, Sole Trustee.

Cape Town, March 3, 1851.

PUBLIC SALE OF

Thoroughbred Colts,

WITHOUT RESERVE.

THE Undersigned's Annual Sale will take place

TO-MORROW,

The 4th MARCH next,

at the Place of Mr. ADRIAAN LOUW, situate before the Paarl when will be put up and sold without the Least Reserve,

20 *young thoroughbred Colts, of* 1 *and* 2 *years old,*

bred by the Undersigned on his Farms at Berg River, and got by the thoroughbred English Stallions

O'CONNELL & TUGNET,

ALSO, 6 GELDINGS.

The Undersigned's Stud is so well known that no recommendation is required to induce purchasers to attend the Sale.

M. MELK, Sen.

Mr. J. G. STEYTLER, Gs., Auctioneer.

---

26 Excellent Fat heavy and fatted Oxen, will be publicly sold on the 5th March next, at Montagu Bridge, and are well worth the attention of Butchers.

T. VAN SITTERT, Ls.

Mr. J. G. STEYTLER, Gs., Auctioneer.

1300 *Excellent fat Wethers and Kapater Bucks.*

THE Undersigned will cause to be sold THIS DAY, the 3rd of MARCH, at Kruispad, Half way to the Paarl, the above number of excellent fat Wethers and Kapater Bucks, all purchased for cash and which will not be privately disposed of, but certainly be present.

A. J. J. ENSLIN.

Paarl, March 3, 1851.
Messrs. DE VILLIERS, & HAUPT Vendue Adm.

1200 *Excellent Fat Sheep and Goats, amongst which*
300 *heavy Merino Wethers,*

WILL be sold TO-MORROW, the 4th March 1851, at the Place of Mr. JAN DE WAAL, Saxenburg, and are sure to be present.

H. J. DEMPERS.

Sir Lowry's Pass, March 3, 8151.
Mr. C. P. LINDENBERG, Auctioneer.

1200 *fat Sheep and Goats.*

ON WEDNESDAY, the 5th March next, will be sold at the Place of Mr. JAN DE WAAL, Saxenburg the above number of excellent fat Sheep and Goats, about to be brought up by Mr. STEPHEN HACK, and which are sure to be present on the day of Sale,

J. WEGE, Auctioneer.

Stellenbosch, February 25, 1851.

SALE

In the Insolvent Estate of WILLIAM ROBERTSON of Cape Town, Brewer.

ON WEDNESDAY next the 5th March, will be sold at the Commission sale of Mr. L. P. CAUVIN, the whole of the effects in the above Estate, consisting of 22 Casks of Ale & Porter, Empty Hhds. and Water Casks, a quantity of Brewing aparatus, Patent Pump, lead Cistern, lead Piping, Brass Cocks &c, &c. &c.

W. C. A. MOLLER, Sole Trustee,

Cape Town, 26 February 1851.

PUBLIC SALE OF

Moveable & Immoveable Property.

In the Insolvent Estate of *David Canton* of the Cape Division, District of Wynberg.

ON the 13th day of MARCH instant, the Undersigned will Sell at Public Sale by Messrs. BLORE & BARTMAN, the following Moveable and Immoveable Property, viz:

1st. A piece of Land, with the Building thereon, situate at "Diep River," close to the public Road to Simon's Town, being at the 9th Mile Stone, in extent 221 square Roods, containing a large Hall, Bed Room and Kitchen.

2nd. A piece annex do. (unbuilt), in extent 220 square roods, and 139½ do. feet.

A piece of Land, with the Building therein, situated in the Cape Division, at Wynberg, on the Cross Road leading to Wynberg, near to the Church of Mr. KEET, (Missionary,) in exten 16 square roods and 96 do. feet.

4th. The Household Furniture, viz, Tables of different descriptions. American Chairs, Bedsteads, with feather Beds, and one Stretcher with Mattrass &c., 2 Clothes Presses, one deal Chest, one Looking Glass, Pans, Gridiron, a lot of Shoemakers Tools, one Grindstone with Stand, Coffee Pots, Iron Cooking Pots, &c., &c.

N B. The Sale will commence as follows,
At Diep River at 10 o'clock precisely.
At Wynberg at ½ past Eleven o'clock.

A. P. J VAN DER POEL, Sole Trustee.

Cape Town February 14, 1851.

DIED at her residence, Adderley House, Overbeek-square, on the 22nd Instant, Mrs. DOROTHEA ELIZABETH ANNA RICHARDS, born BRAND, eldest daughter of the late J. H. BRAND, Esq., Member of the late "*Court of Justice,*" of which painful loss notice is hereby given to Relatives and Friends.

THO. D. RICHARDS.

City of Cape Town, Feb. 21, 1851.

DUTCH GOODS.

A PUBLIC SALE will be held in the Custom House Yard on THURSDAY MORNING, the 6th Inst. at 10 o'Clock, of sundry Goods, landed from the *Vice Admiral Ryk*, belonging to the Insolvent Estate of Messrs. VAN HALL and OHRIG, consisting of Sweet Milk and Edam CHEESE, BEANS, CONFECTIONARY, FURNITURE, Iron BEDSTEADS, Dutch BIBLES and other BOOKS, TYPES, LIME, CEMENT, 200,000 KLINKERS, FUSTAGE, DEALS, and a variety of other Articles, *all laid in at Amsterdam expressly for this market.*—Also the following Live Stock, viz. one FATHERLAND BULL, three COWS, and two HORSES, worthy the attention of Breeders.

☞ The Bull has carried a prize in Holland, and the Cows are all in Calf by a Bull of first rate celebrity.

CHAS. ARKCOLL, } Prov. Trustees in the Insolvent
J. D. THOMSON, } Estate of Van Hall & Ohrig.

Messrs. BLORE & BARTMAN, Auctioneers.

Preuss & Seligmann,

Have received per Steamer "Propontis,"
SILK GLOVES, of all colors and in great variety
Fancy Dress Shirts
N L PATD CALF
BOOTS and SHOES

Jewellery in great variety,

Gold and Silver Guards
Ditto Cameo, Agate and Box Broaches
Ditto Pearl and Signet Rings
Lockets, Earrings, &c. &c.
18, St. George's-street,
next to the Union Bank.

New Goods, ex "Propontis."

TO TAILORS AND OTHERS.

HENRY RUDD, & Co.

HAVE received a fashionable assortment of Tailors Fabrics, superfine Cloths, fashionable Doeskins, Diagonals, &c., &c.

Fresh Medicines.

RECEIVED by the Undersigned, per *Rio de Janeiro*, the following fresh supplies:—

Camomile, (both large and small flowers) Elderflowers
Extracts of Taraxacum, Ratanha Colombo, &c. &c.
Valeriana, Gentian, Zedoaria, Tormentil, Colombo Roots
Caraway and Aniseeds, Manna, Poppyheads
Croton and other Essential Oils

Genuine Civet and Fresh Cod Liver Oil,

White and Mottled Castile Soap, best White Wax
Best Treacle, Goslar Sytharge, Medicine Corks
Berlin evaporating Dishes, Retorts and Receivers.

FOR SNUFFMAKERS:

Meliloth, Galangaroots, Tonocobeans, Potash, &c.

All of which are offered at reasonable prices, wholesale as well as retail, by

C. SCHMIETERLOEW,
Chemist and Druggist, 73, Strand-street.

Cape Town, Feb 25, 1851.

PUBLIC SALE OF

Household Furniture

&c. &c. &c.

THE Undersigned being about to visit England will hold a Public Sale at his Residence at SEA POINT, on

THURSDAY, the 6th Instant,

of the usual variety of Mahogany Chairs, Tables, Sofas, Couches, and other Drawing and Dining Room FURNITURE a Mahogany Sideboard and Book Cases, a valuable PIANO FORTE, by HARPER, Glass, Plated and Crockery Wares, an eight-day CLOCK. Also, a most comfortable double-bodied PHÆTON and two pair of excellent HORSES Harness, a Dog Cart, two Mole Wagons, a Scotch Cart, Cows, and sundries, too numerous to particularize.

The Sale will commence at 10 *o'Clock.*

☞ REFRESHMENTS WILL BE PROVIDED.

J. H. VOS, M's.

Mr. R. J. JONES, Auctioneer.

The Business will be carried on as usual during my absence. J. H. V.

PUBLIC SALE OF

Valuable Landed Property,

&c. &c. &c.

THE undersigned, wishing to disencumber himself of his business, will cause to be sold

On Tuesday, 10th March,

without the least reserve, to the highest bidder, his Places named KLIPFONTEIN, measuring 2270 morgen, and GEMSBOKS KUIL, measuring 2857 morgen, situated in the District of Malmesbury, also

30 Mares and Foals (covered by a Stallion Donkey,)
10 Trained Mules,
6 Untrained Mules,
2 Stallion Donkeys,
5 Jenny Asses,
8 Geldings,
6 Young Stallions,
500, 2 and 1 year old Merino Ewes,
450 Lambs,
500 Merino Sheep,
150 Saxony Ewes, } from Ewes and Rams imported by
40 do. Rams, } Mr. C. L. Cox,

The abovenamed Cattle are in excellent condition.

J. C. GIE.

GOLOSHES.

RECEIVED Ladies' and Gentlemen's PATENT VULCANIZED and HIGHLY POLISHED INDIA RUBBER GOLOSHES, direct from the Patentee with all the latest Improvements. These Goloshes are of great advantage, and are highly recommended by the Medical Profession. They are well adapted for wear on board ship in wet weather.

No. 3, Grave-street. W. BOYES.

To Shoemakers.

WANTED, two good Shoemakers to whom liberal wages will be given. Apply to Mr. F. RETIEF, or to

Paarl, Feb. 28, 1851. TOBIAS DE WAAL.

NOTICE.

THE Paarl Omnibus will start, until further notice, from the 1st of March, on MONDAY, WEDNESDAY and FRIDAY, at 6 o'Clock in the morning from the Paarl; and on TUESDAY, THURSDAY and SATURDAY, at 12 o'Clock noon from Cape Town.

F. J. BERNHARDI & Co.

Paarl, 26th Feb. 1851.

To Private Families and Others.

THE Undersigned will supply good TABLE WINE, to be delivered at their Residences within the Municipality of the City of Cape Town, at 2s. per dozen. Also French Brandy at 9s. per dozen. P. J. HAUPT & Co.

Wine Stores, No. 16 Plein-street.

MEETINGS UNDER INSOLVENT ESTATES.

BEFORE the Master of the Supreme Court in the Master's Office, Public Buildings, Cape Town on WEDNESDAY, the 5th March, at 10 o'clock, viz:—

Adam Bredell	1st and final	Meeting.
J G. H. Snyman	.. 2d	do.
J H. Parker	.. 2d	do.
W. G. Townsend	.. 2d	do.
W. C. Meyer & L. M. Luyt ..	.. 3d	do.

SOUTH AFRICAN

PROVIDENT SOCIETY,

Established in 1841.

THIS SOCIETY holds out the following advantages, to which particular attention is called:—

1.—Free Medical Attendance and Medicine.
2.—Assistance in case of need.
3.—Free Burial or payment of the usual charges
4.—Pensions to Widows, so long as they remain unmarried, varying at present from £9 to £18 per annum.
5.—Destitute Children of deceased Members and their Wives receive protection and assistance.

The Entrance Fee varies from 10 to 30 Shillings.—Age of Candidates not to exceed 50 years.

The Monthly Contribution is 3 Shillings in Town and 1 Shillings in the Country.

Committee of Management:
L. F. ANHUYSER, Chairman.
J. J. H. SMUTS, Vice Chairman.

H. A. SMIT,	C. H. ROSENBERG,
J. P. VOLSTEEDT,	P. J. KEEVE,
F. J. SCHEUBLE,	A. KIRSTEN.
J. A. STOLL,	

Secretary and Treasurer—J. W. LOTZ.
Physician—J. P. ROUX, M.D.
Messenger and Undertaker—F. SCHENCK.

Forms of application are to be had of the Secretary.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVED IN TABLE BAY.

Feb 27 *Earl of Ripon*, bark, 343 tons, J. Eddie, from London Nov. 22, Falmouth Dec. 6, to this port. Cargo sundries. Passengers, Messrs. Cromp, Rickett, Coudrin and Noble. Brings a mail. Dickson & Co., Agents.

27. *Reflector*, bark, 374 tons, F. B. Manning, from St. Helena Jan. 23, to this port, in ballast. Brings a mail. Ross & Co., Agents.

27. *Lucknow*, ship, 440 tons, J Faust, from Demarara Nov. 19, to Calcutta, in ballast. Passengers, Mrs. Lloyd, Dr. Van Hanzorg, 247 coolies. Put in for water. Granger & Co., Agents.

27. *Jane*, schooner, 173 tons, A Forrest, from St. Helena Feb. 3, to this port. Cargo sundries Passengers, Lieut. C. J. C. Kuys, R.D.N., Messrs. H. and E. Vero Greig & Co, Agents

27. H.M. Steamer *Dee*, Commander Crowder, from Simon's Bay to this port.

27. *Shamrock*, bark, 362 tons, J. Poyntz, from Shields Nov. 12, to Calcutta. Cargo coals. Put in for water. Granger & Co, Agents.

28. *Mahtoree*, bark, 305 tons, R. Cowan, from Liverpool Dec. 29, to this port and Algoa Bay. Cargo sundries.—Passenger, Mr. Mackie. Brings a few letters. Searight & Co, Agents.

28. *Corinthian*, American ship, 505 tons, J Slate, from Dessolation Island to New London. Cargo 3200 barrels oil.—Passengers, Mrs. Slate and 5 children. Put in for water. I. Chase, Agent

28. *Osborne*, brig, 197 tons, D Couper, from Simon's Bay Feb. 27, to this port. Cargo sundries. A. & E. De Pass, Agents.

28. *Pursuit*, Prussian bark, 621 tons, J. Emanen, from Swansea Dec. 19, to this port. Cargo coals. Thomson, Watson & Co., Agents.

28. *Basette*, Russian bark, 328 tons, G Hult, from Hartlepool Dec. 4, to Hong Kong. Cargo coals. Put in for water. H. & E. Sufferts, Agents.

28. *Agir*, Swedish schooner, 150 tons, E. Osterstrom, from Gottenburgh Nov. 3, to this port. Cargo timber. H. & E. Sufferts, Agents.

March 1, Royal Mail Steamer *Propontis*, J. Glover, from Plymouth Jan. 17, St. Vincent Jan. 30, Serra Leone Feb. 4, St. Helena Feb. 16, to this port. Cargo sundries Passengers, Capt. Drew and son, Commander Mellish, in charge of the mail, Drs. Bilton, and Singleton, Messrs. Hunt, Holland, and Fraser. Brings a mail. Thomson, Watson & Co., Agents.

1. *Gil Blas*, schooner, 101 tons, J. Davies, from East London Feb. 16, Algoa Bay Feb. 19, to to this port. Cargo sundries. Passengers, Messrs. Wright, and Matheras, in the steerage. A. Phillips, Agent.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

Feb 26. *Atlas*, American, J. Lyon, to Whaling.
27 *Flibberty*, brig, W. Stephen, to Algoa Bay.
27. *Euphrates*, ship, J. Munro, to Ceylon.
27. *Rio de Janeiro*, (Ham.) J. Lubbe, to Batavia.
28 *Conqueror*, ship, G. Renuie, to London.
28 *Swea*, (Sw.) S. Ekstrom, to Adelaide.
28. *Johan Caesar*, (Br.) G Eberfeld, to Akyab.
March 1. *Ellenborough*, ship, G Lambert, to London.
1. H. M. Steamer *Dee*, Commander Crowder, to East London.

ARRIVED IN SIMON'S BAY.

Feb 27. H.M Steamer *Hermes*, Commander Fishbourne, from East London Feb. 24, to Simon's Bay.

MARKT PRYZEN

Tot den 1 Maart, 1851,

		Rds. Sch.		Rds. Sch.
Aloe per lb.....	Aloes per lb...	0 0 0	—	0 0 0
Amandelen per lb ..	Almonds per lb.	0 0 5	—	0 1 2
Appelen, per lb.....	Apples per lb..	0 0 0	—	0 0 0
Abrikozen, per ditto	Apricots ditto .	0 2 2	—	0 2 2
Aardappelen per mud	Potatoes p muid	5 0 0	—	8 7 0
Azyn, per legger....	Vinegar per leag.	48 0 0	—	64 0 0
Bonen per mud.....	Beans per muid	12 4 0	—	16 0 0
Botor per pond.....	Butter per lb ..	0 6 3	—	1 0 4
Brandewyn per legger	Brandy per leag	183 0 0	—	216 0 0
Bokkevellen per stuk	Buck Skins each	1 0 4	—	1 5 5
Droogo Ossenhuiden.	Dry Ox Hides do	4 0 0	—	4 0 0
Eenden en Makouwen	Ducks & Musc	0 6 2	—	1 2 5
Erwten per mud.....	Peas per muid .	13 3 0	—	17 0 0
Garst dito.....	Barley per muid	6 1 0	—	7 2 0
Ganzen per stuk ...	Geese each	0 0 0	—	0 0 0
Haver per mud... .	Oats per muid..	5 2 0	—	5 7 0
Havergerven per 100 ponden....	Oatsheaves per 100 lb.....	2 1 0	—	3 2 3
Hoenders per stuk .	Henseach . ..	0 4 4	—	0 6 4
Houtskolen per zak..	Charcoal p sack	0 0 0	—	0 0 0
Honig per pond	Honey per lb. .	0 0 0	—	0 0 0
Kazen, Kaapsch pr lb.	Cheese, Cape lb.	0 0 0	—	0 0 0
Kalkoenen per stuk..	Turkeys each ..	4 4 0	—	4 4 0
Kaf per 16 zakken..	Chaff 16 sacks..	22 4 0	—	38 4 0
Koorn per 10 mud...	Wheat pr. 10 m.	100 0 0	—	147 1 0
Linzen per mud	Lentil per muid	18 6 0	—	21 6 0
Melies dito	Maize do.. ..	0 0 0	—	0 0 0
Meel, fyn, pr. 100 lb.	Flour, fine 100 lb	0 0 0	—	0 0 0
Okkernooten pr. lb..	Walnuts per lb..	0 0 0	—	0 0 0
Olipbantstanden p. lb.	Elephs. Teeth lb	0 0 0	—	0 0 0
Peren per pond.....	Pears per pound	0 0 5	—	0 1 4
Persiken dito... ..	Peaches do....	0 0 0	—	0 0 0
Rog per mud.....	Rye per muid..	7 2 0	—	7 7 0
Rozynen per lb.....	Raisins per lb..	0 1 0	—	0 1 0
Tabak dito.....	Tobacco do....	0 0 0	—	0 0 0
Schapenvellen pr. stuk	Sheep Skins ea	0 2 5	—	0 7 0
Stroo per 16 zakken..	Straw p. 16 sacks	0 0 0	—	0 0 0
Tyger, Leeuw & Struis vellen per stuk....	Lion. Tiger & Ostrich Skins ea.	0 0 0	—	0 0 0
Uijen per mud.....	Onions per muid	3 4 0	—	5 2 0
Varkens, gemeste....	Pigs, fattened ea.	0 0 0	—	0 0 0
———ongemeste..	—— unfattened.	4 5 0	—	4 5 0
———speen.....	—— sucking....	2 4 0	—	2 4 0
Vederen, Struis p. st	Feathers, Ost. ea.	0 0 0	—	0 0 0
———bedde p. lb.	——Bed per lb	0 0 0	—	0 2 [illegible]
Vet of Talk per pond.	Suet or Tallow lb	0 0 0	—	0 0 [illegible]
Vygen dito.....	Figs per lb.....	0 0 0	—	0 1 [illegible]
Wyn, ordinaire p. legger.....	Wines, ordinary per leaguer. .	59 0 0	—	64 0 0
Wol, schapen, p. pond	Wol, com. p. lb .	0 2 2	—	0 2 [illegible]
Wol, fyne, dito.....	Wol, fine, do...	0 4 2	—	0 5 [illegible]
Zoetelimoenen p. 100	Oranges, per 100	0 0 0	—	0 0 0
Zout per mud.....	Salt per muid...	0 0 0	—	0 0 4
Zuurlemoenzap per ½-aam.....	Lemon Juice per ½-aam... ...	0 0 0	—	0 0 0
Zoolleder per ½ huid.	Sole Leather ½ h	0 0 0	—	0 0 0
Zeep per pond.....	Soap per lb....	0 0 0	—	0 0 0

J. J. H. SMUTS, Editor, No. 12, Wale-street.
J. W. LOTZ, Printer and Publisher, 92, Wale-street. } PROPRIETORS.
Agent in London,—F. ALGAR, Esq., 27, Lombard-street.